Nr. 122. Piątek, 28 Maja 1886. Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 23 maja b. r. zamianować najmiłościwiej Jej ces. i król. Wysokość Najdostojniejszą Arcyks. Małgorzatę Zofię ksienią c. k. instytucyi szlacheckiej Kanoniczek na Hradczynie w Pradze.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem kapitanowi pierwszej klasy artyleryi fortecznej 8 batalionu Ferdynandowi Osolsobie nadać najmiłościwiej stan szlachecki z godnością „Edler“.

Kierownik Ministerstwa handlu zamianował administratorów pocztowych Antoniego Kasprzyckiego i Antoniego Schindlera starszymi administratorami poczty.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Jana Furdzika w Paczołtowicach rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Paczołtowicach.

Obwieszczenie.

P. Adolf Geistlener, c. k. radca dworu w krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie ofiarował na pomnożenie kapitału zakładowego jubileuszowej fundacyi zapomogowej imienia Adolfa br. Jorkascha-Kocha, dla wdów i sierót po urzędnikach skarbowych dwa 5 prc listy zastawne galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego ser. V nr. 660 i 11.381 po 100 złr. w. a.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 17 maja 1886.

Dodatek na ażio

do opłat za jazdę i frachty na austryackich kolejach żelaznych.

Także począwszy od 1 czerwca 1886 aż do dalszego rozporządzenia, nie będzie pobierany na kolejach żelaznych dodatek na ażio do opłat, w srebrze wyrażonych.

Wiedeń, 24 maja 1886.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 maja.

Stanowczy zwrot w kwestyi greckiej został zainicyowany znanym dokumentem demobilizacyjnym p. Trikupisa. Że w tym razie krok ten nie jest już manewrem dla uspienia czujności Europy, ale dowodem dobrej woli ze strony Grecyi utrzymania pokoju, świadczą rozmiary, w jakich zarządzone zostało rozzbrojenie, gdyż postanowiono rozpuścić do domu pięć klas rezerw, w ogólnej liczbie 50.000 żołnierzy. Świadczy o tem nadto rozkaz odwołujący z nad granicy całą masę sił zbrojnych, i pozostawiający tam zwykłe tylko załogi. W ślad za pomienionym dekretem donosi depesza ateńska, iż urlopowanie żołnierzy już się rozpoczęło, a król Jerzy czyni przygotowania do wyjazdu za granicę. Wszystko to razem zdaje się być niezawodnym objawem, iż Grecya zrezygnowała ostatecznie z polityki awanturniczej, i uznała nieodzowną potrzebę liczenia się z realnemi stosunkami. Tak pożądana w interesie pokoju decyzya rządu greckiego nastąpiła w samą porę, w dniach ostatnich bowiem więcej niżeli kiedykolwiek, nagromadziło się na granicy palnych materyałów, a zatargi i kolizye pomiędzy tureckiemi i greckiemi wojskami przybierały coraz niebezpieczniejszy charakter. Chociaż koła decydujące w Atenach i Konstantynopolu starały się niedopuścić do orężnej akcyi, i w tym duchu też wydano instrukcye komendantom, to przecież w danych okolicznościach pokój był zawisłym od prostego wypadku: pierwsze lepsze, najmniej spodziewane zajście, mogło bardzo łatwo rozbudzić narodowe namiętności i stać się zarodkiem nieobliczonej w następstwa katastrofy.

Nie było to tajnem Mocarstwom, których celem było udaremnienie aspiracyj wojennych i przywrócenie trwałego pokoju. Ztąd też wspólna akcya gabinetów zagranicznych była głównie skierowaną ku temu, aby sprowadzić Grecyę na drogę rozwagi i odebrać jej wszelką nadzieję, jakoby mogła liczyć na jakąkolwiek pomoc lub poparcie, a równocześnie nakłaniać W. Portę do umiarkowania i zaniechania wszystkiego, coby mogło dać powód przeciwnej stronie do czynnego wystąpienia. Przyjazne te dyspozycye znalazły w kołach tureckich od samego początku pożądany odgłos, w Atenach zaś wówczas dopiero, gdy blokada stała się faktem i gdy ustąpił z widowni gabinet, który był głównym motorem groźnej sytuacyi. Nie można powątpiewać, iż teraz, gdy Grecya uczyniła stanowczy krok na drodze przywrócenia normalnego stanu rzeczy, Turcya nie będzie się wahać z odwołaniem swoich wojsk z nad granicy greckiej. Początek w tej mierze już uczyniono, a jak donoszą z Konstantynopola, każdej chwili należy oczekiwać ogłoszenia rozkazu do rozpuszczenia redyfów i zredukowania czynnej armii. Turcya otrzymawszy rękojmię, iż nie grozi już jej ze strony Hellenów żadne niebezpieczeństwo, tem chętniej pójdzie za przykładem Grecyi, iż stan dotychczasowy, stan zbrojnego pokoju, jest powodem ogromnych kosztów i upadku ekonomicznego. W chwili, gdy Grecya i Turcya postawią swoje wojska na stopie pokojowej, znikną z horyzontu ostatnie groźne symptomata wywołane przewrotami w Bułgaryi, a Europa znajdzie się znowu wśród głębokiego spokoju, którego była pozbawioną od września roku zeszłego. Niezawodnie też niedalekim jest czas uchylenia blokady międzynarodowej, a w każdym razie Mocarstwa wycofają swoje okręty z wód greckich, skoro demobilizacya armii helleńskiej przyjmie formy odpowiadające ściśle życzeniom gabinetów zagranicznych, na co, jak wyżej powiedzieliśmy, istotnie się zanosi.

Rada państwa.

Mowa posła Bilińskiego
miana na posiedzeniu Izby dep. Rady Państwa dn. 25 bm.

Wysoka Izbo! Zaszczycony urzędem mowcy generalnego, nie byłbym wedle dotychczasowego przebiegu dyskusyi w trudnem położeniu. Przemawiało dotychczas ze strony szanownej opozycyi pięciu posłów, a mogę powiedzieć, że *mutatis mutandis* w gruncie rzeczy żaden z tych panów nie mówił przeciw projektowi. Zadanie moje byłoby więc łatwe, gdyby nie czekała nas jeszcze mowa pana sprawozdawcy mniejszości komisyjnej Jak i co on powie, możemy wyobrazić sobie z drukowanego sprawozdania mniejszości, które jest w naszem ręku. Z względu na to pozwoli tedy wys. Izba, że nieco obszerniej zajmę się obroną ustawy w całości.

Zarówno w wys. Izbie, jak i poza nią a mianowicie także w sprawozdaniu mniejszości, często kładzie się przycisk na pierwszeństwo zabezpieczenia robotnikom utrzymania na wypadek choroby przed zabezpieczeniem na wypadek okaleczenia. Mnie zdaje się, że ten spór u nas jest zbytecznym Kto bowiem w tym względzie powołuje się na artykuł Schäfflego w monachijskiej *Allgemeine Ztg.* pod napisem: *Zur sachlichen Priorität der Krankenversicherung,* ten zapomina, że Schäffle co do czasu wyraźnie przyznaje pierwszeństwo zabezpieczeniu na wypadek okaleczenia, że tylko wspólnie z Toussaintem, autorem analogicznego artykułu w wychodzącej w Tybindze *Zeitschrift für die gesammte Staatswissenschaft*, przestrzega, żeby nie tworzono *disiecta membra*, żeby nie zrywano jednotliwego węzła między zabezpieczeniem na wypadek choroby a okaleczenia — przestroga, z którą Schäf-

LISTY Z WIEDNIA
krakowskiego korespondenta.

XXI.

Igrzyska i popisy publiczne od najdawniejszych czasów były potrzebą ludzkości; jedne były lokalnemi i właściwemi tylko pewnym narodom, takiemi pozostały dotąd walki byków w Hiszpanii; inne miały ogólny charakter; w średnich wiekach turnieje uosabiały panowanie ducha rycerskiego; nie pojmowano wtedy nawet zabawy i rozrywki inaczej, jak pod formą walki fizycznej człowieka z człowiekiem; w naszych czasach końskie wyścigi stały się igrzyskami wspólnemi cywilizowanym społeczeństwom i kosmopolitycznemi. Wielkie i małe narody pielęgnują je u siebie; nowo powstałe lub zbudzone, zaprowadzają je, aby czyniąc zadość raczej próżności niż istotnym potrzebom, zaznaczyć i tym sposobikiem, swoje miejsce między żyjącymi; a tak nawet w Bukareszcie zawiązano *Jockey Club* i urządzono wyścigi, któremi król opiekuje się. Wyścigi odpowiadają tegoczesnemu niesłychanemu rozwojowi sił wojskowych i pod tym względem mają niezaprzeczenie praktyczne znaczenie, dopomagając do chowu koni, a jednocześnie wielce za naszych czasów rozwinięta żądza wszelkiego rodzaju gry, znajduje w nich nie małe zadowolenie. Dziś trudno niewiedzieć, który czynnik, czy użyteczny czy zbytkowy, przeważa. Wyścigi stały się podobnemi do giełdy, która potrzebną jest do obrotu i ruchu pieniędzy oraz interesów, lecz która zarazem jest polem najwyższej w świecie gry. Wiadomem jest, ile międzynarodowych milionów dobiega do mety wraz z wygrywającym na wielkich angielskich wyścigach koniem; w Paryżu krocie przegrywa lub wygrywa szlachetny na arenie rumak: w Berlinie i Północnych Niemczech, pomimo zaprowadzonych ograniczeń i zniesienia *totalizatora*, gra wyścigowa kwitnie w najlepsze, a w Peszcie i Wiedniu jeżeli nie miliony lub krocie, to tysiące wprowadza ona co roku w ruch. I tu oczywiście Derby jest punktem kulminacyjnym tak wyścigów jak zakładów. W tym roku, pewność kto zwycięży, była tak wielką i ustaloną, że prawdopodobnie ani zyski ani straty miejscowe, co się tyczy głównego biegu, nie musiały być znaczne. Rozpuszczone w ostatniej chwili pogłoski o otruciu arszenikiem Faworyta nie zdołały zachwiać wiary w niego. I istotnie Fenek nie zawiódł oczekiwania; po pańsku, z wielką dyzenwoltura, bez zbytniego wysilenia, znacznie prześcignał on współzawodników i przy oklaskach publiczności dobiegł pierwszy do mety zdobywając nagrodę *Jockey Clubu* w wysokości dwudziestu tysięcy reńskich a przy tem podobno półtora miliona w skutku już przed półtora rokiem dokonanych przez właściciela w Anglii zakładów. Najpiękniejsze słońce przyświecało temu tryumfowi! Szczęśliwy i zasłużony właściciel Feneka hr. Tassilo Festetics, od dawna łożył usilne starania około chowu koni a pierwszy raz obecnie odniósł wielkie i stanowcze na wideńskiej arenie zwycięztwo. Syn byłego węgierskiego ministra Domu cesarskiego, synowiec znanego i dzielnego generała, który stracił nogę pod Königgratzem, młody hr. Tassilo Festetics, odziedziczył po ojcu i stryju ogromny, jeden z największych dziś na Węgrzech majątek. Ożeniony z córką lorda Hamilton rozwiedzioną z księciem Monaco, prowadzi on życie na wielką skalę, ale obecnie przeważnie w Węgrzech a nie wyszło jeszcze zapewne z waszej pamięci wspaniałe przyjęcie jakie zgotował w jesieni w swoim zamku ks. Walii. Na corocznej wspólnej uczcie w *Jockey-Clubie* prezes hr. Huniady, wniósł zdrowie właściciela Feneka, który z powodu żałoby żony po stracie zmarłego w tych dniach w Nicei brata, nie mógł być obecnym.

Wtorkowe znowu wyścigi budziły ogólne zajęcie, gdyż naznaczony był wielki bieg z przeszkodami oficerów. Jak co roku tak i teraz przybył na ten bieg Najj. Pan, obok którego w loży cesarskiej zasiedli Najd. Następca Tronu wraz z Żoną, Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik również z Żona, Najd. Arcyksiążęta Ludwik Wiktor, Rainer, oraz książę Nassauski. Dwunastu prawdziwych nowoczesnych rycerzy stanęło do zapasów na koniach pełnej krwi. — Bieg odbywał się dzielnie, nadzwyczaj równo — gdy w tem, przy przeszkodzie znajdującej się naprzeciw trybuny Cesarskiej, jeździec wraz z koniem powalił się o ziemię w sposób w pierwszej chwili tak przerażający, iż zdawało się, że tragiczny zaszedł wypadek. I wtedy można było psychologiczne w lot chwytać spostrzeżenia; nieszczęśliwy jeździec hr. Schenk leżał na arenie jak nieżywy, uwaga ogółu zwróciła się w tę stronę, współczucie i przerażenie zapanowały naraz; lecz jednocześnie inni jeźdzcy biegli dalej, a wraz z niemi liczne i grube zakłady; dramatyczny wypadek nie zdołał zwalczyć zajęcia jakie budził bieg, oczekiwanie było raczej spotęgowane, z zapartym w piersiach oddechem tłumy czekały na koniec biegu, podczas gdy członkowie komitetu, wojskowi, krewni i znajomi podnosili z ziemi omdlałego jeźdźca, który stracił był zupełnie zmysły. Przyniesiono go na rękach w tym stanie pod stopy trybuny klubu, gdzie dopiero zaczął dawać znaki życia, tymczasem pierwszy do mety dobiegał koń hr. Stharemberga, Contryboy a po ukończonym biegu publiczność dowiedziała się, że wypadek hr. Schenka nie będzie miał złych następstw.

Na drugi dzień *Derby*, wielki składkowy bal urządzony przez panów w *Waldstein Garten* w Praterze w salach należących do Zachera, ukoronował świetnie wiosenny karnawał, dekoracye podwoi i ogrodu były wykwintne a zabawa ożywioną, skoro do szóstej z rana przeciągnęła się.

Wystawa w *Künstlerhaus* na rzecz, jak głoszą afisze, Stryja i Liska, otwarta od trzech dni, potrwa zapewne do przyszłego tygodnia. Jest ona bowiem bogatą, a dopiero dziś zawieszone zostaną szkice i obrazy przysłane w kilkunastu pakach z Węgier; paki te spóźniły się nieco. Wczoraj rozpoczęła się sprzedaż przez licytacyę. W drugim salonie dolnym, panie komitetowe urządziły bufet z najdoskonalszych specyałów od Demla. Baronowa Bourgoing nadzwyczaj umiejętnie robiła honory wraz z hrabiną Wilczek, panią Königswarter, ks. Jerzową Czartoryską, hr. Tomaszową Stadnicką, panią Dunajewską i t. d. i t. d. W jednej chwili podwoje wystawy przemieniły się w salon. Rozpoczęła się sprzedaż. Perła wystawy, chłopak, ołówka Knausa, nabyty został za 500 zł. przez p. Königswartera; śliczny szkic głowy Najj. Pana, podług portretu Angelego, zakupiony za 700 zł. podobno dla jednego z Najdostojn

fle powinnienby był zwrócić się raczej do Niemiec, skoro u nas zabezpieczenie na wypadek choroby i zabezpieczenie na wypadek okaleczenia właśnie ściślej są z sobą powiązane niż w Niemczech. Kto zaś chce tylko pierwszeństwa co do czasu, temu odpowiadam, że mojem zdaniem już w roku zeszłym sprawa nie tak źle stała, skoro pozostawiono §. 8-my w zawieszeniu i czas obywania się bez wsparcia oznaczono na cztery tygodnie. W roku bieżącym zaś, gdy oba projekty są w Izbie, kwestya ta nie ma żadnego znaczenia; co więcej, pożytecznie było wprzód zająć się ustawą o zabezpieczeniu na wypadek okaleczenia, gdyż, skoro czas obywania się bez wsparcia jest oznaczony, mogliśmy w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek choroby postanowić, że wszyscy, którzy są zabezpieczeni na wypadek okaleczenia, muszą być także zabezpieczeni na wypadek choroby.

Gdy tedy pan sprawozdawca mniejszości powiada, że kwestya sporna jest teraz ograniczona na stadyum obrad parlamentarnych, ubolewać tylko można, że szanowna opozycya w komisyi uważała na rzecz stósowną, tak wiele przytaczać zasadniczych zarzutów przeciw zajmowaniu się wprzód ustawą o zabezpieczeniu na wypadek okaleczenia. Ustawa ta pozostaje więc przez ustanowiony czas obywania się bez wsparcia w związku z ustawą o zabezpieczeniu na wypadek choroby; ale choćby je jaknajbardziej z sobą powiązano, tyle jest rzeczą pewną, że pod względem zasadniczym ustawa o zabezpieczeniu na wypadek okaleczenia stoi znacznie wyżej i ma doniosłość większą, niż ustawa o zabezpieczeniu na wypadek choroby.

Przeciw temu przytacza się rozmaite argumenta i liczby, które jednak nie mają wielkiego znaczenia. Jeżeli n. p. wedle artykułu Jerzego Howella w *Contemporary review* z września r. 1881, siedm angielskich wielkich stowarzyszeń (*trade unions*), mających 1542 filie, w latach 1876—1880, zapłaciło wsparć z powodu kalectwa tylko 28.000 funtów szterlingów, natomiast zaopatrzenia na starość 118.000 ft. st., zabezpieczenia na czas choroby 313.000 ft. st., a zabezpieczenia na czas braku zarobku nawet 807.000 ft. st., dowodzi to tylko, że zaopatrzenie na starość ma wielkie znaczenie w przyszłości. Wszakże i w Danii ma się utworzyć instytucya zabezpiecze[illegible] trzymania na starość, do której [illegible] ma przyczyniać się kwotą 2 milio[illegible] ron, chociaż z drugiej strony w Be[illegible] wedle Helda, pomiędzy tymi ubogimi, [illegible] rzy są zaopatrywani w tamtejszych z[illegible] dach dla ubogich, jest pięć razy tyle ka[illegible] co starców. Owe liczby dowodzą, że też w Anglii, a jeszcze więcej we Francyi, łączy się zabezpieczenie na wypadek kalectwa z zabezpieczeniem na wypadek choroby; nakoniec, że w krajach więcej rozwiniętych, jak n. p. w Anglii, w skutek lepszych urządzeń, jest stosunkowo mniej wypadków nieszczęśliwych.

We Francyi w ogóle nie zlicza się wypadków. I tak po koniec roku 1881 wydało 7011 *sociétés de secours mutuels*, liczące 976.000 zwykłych a 155.000 honorowych członków, na wspomaganie chorych 11 milionów, na pogrzeby 911.000, na zaopatrzenie wdów i sierót 496.000, na inwalidów 1,695.000 franków. O nieszczęśliwych wypadkach wcale się nie mówi, ale w wysokiej cyfrze wydatków na chorych mieści się także zabezpieczenie utrzymania kalekom. Cokolwiek liczby te dowodzą, tego nie dowodzą, iżby się ustawie o zabezpieczeniu na wypadek kalectwa przypisywać powinno więcej niż ustawie o zabezpieczeniu na wypadek choroby. Owszem, ja uważam ustawę o zabezpieczeniu na wypadek kalectwa za typową formę zabezpieczenia robotników, gdyż już teraz mieści w sobie wszystkie pierwiastki zabezpieczenia, których rozwój w przyszłości jest prawdopodobny. Są niemi: zabezpieczenie na wypadek kalectwa, zabezpieczenie na wypadek choroby, zaopatrzenie wdów i sierót, zaopatrzenie inwalidów — wszystko pierwiastki ważne, z któremi w przyszłości pewnie nam liczyć się wypadnie. I z tego to względu, Mości Panowie, właśnie ustawa o zabezpieczeniu na wypadek kalectwa zasługuje na większą uwagę, niż którekolwiek inne z dziedziny zabezpieczenia robotników.

Przedmiotem ustawy niniejszej jest nieszczęśliwy wypadek w ruchu roboczym (*Betriebsunfall*). Cóż jest *Betriebsunfall*? Inspektor przemysłowy obwodu VII, t. j. Berneńskiego opowiada nam, że w roku zeszłym doszło do wiadomości jego 121 wypadków, między niemi 13 zabójczych, ale przy tej sposobności opowiada też, że panowie w tymże obwodzie są tego mniemania, iż przez *Betriebsunfälle* rozumieć należy tylko okaleczenia przez machiny, transmisye i t. d., a nie takie, które są skutkiem spadnięcia. Rzecz to tem ciekawsza, ile że szanowny sprawozdawca mniejszości komisyjnej (pos. Neuwirth, wybrany z berneńskiej Izby handlowo-przemysłowej), który lubi z tych właśnie okolic powoływać swoich komitentów, w drukowanem sprawozdaniu swem stawia nam przed oczy wypadki przez spadnięcie. Ale prawda, nie ma on na myśli przemysłu berneńskiego, lecz rolnictwo.

Gdyby reforma teraźniejsza była z dawna przygotowana, mielibyśmy dziś należytą statystykę nieszczęśliwych wypadków, wedle której moglibyśmy sporządzić klasyfi[illegible]acyę podług przyczyn okaleczznia, co ma, [illegible] nie ma należeć do podlegających obo[illegible]owemu zabezpieczeniu wypadków w [illegible]boczym; i moglibyśmy mieć tę staty[illegible]asu przed rokiem 1879. Co więcej, [illegible] wiedzieć, że, gdyby szanowni moi [illegible]le polityczni w grudniu roku 1884 [illegible]szli za skromną radą moją, mieli[illegible] byli już w r. 1885 ustawę o obo[illegible]kowem donoszeniu o wypadkach i daty statystyczne — ustawę obowiązującą już w innych państwach cywilizowanych od wielu lat i wykonywaną n. p. w Anglii, Saksonii i Szwajcaryi z wielką surowością. Tak zaś musimy polegać na statystyce niemieckiej, którą, jak wiadomo, zebrano w r. 1881 w czterech miesiącach.

Nie pozostaje nam nic innego, jak tylko wedle berneńskiej właśnie interpretacyi przyjąć wypadek w znaczeniu wypadku przy ruchu machiny. Na tej też podstawie zbudowana jest ustawa. Na przyszłość rzecz się naprawi. Już w ustawie niniejszej ustanawia się obowiązek donoszenia o wypadkach co do podlegającego obowiązkowemu zabezpieczeniu ruchu roboczego, a w rezolucyi żąda się go co do wszystkich innych rodzajów ruchu roboczego; i tak spodziewać się można, że z czasem pozyskamy materyał, na którego podstawie będzie można rzecz naprawić. Chwilowo nie pozostaje nic innego, jak trzymać się pojęcia wypadku w ruchu machinowym. Powtarzam to, bo wypadnie mi pomówić o tem jeszcze przy punkcie zabezpieczenia robotników rolniczych. Na wszelki sposób, gdy ustawa niniejsza będzie wykonana, będzie można uniknąć tego, na co użala się berneński inspektor przemysłowy, t. j., że tylko czwarta część wypadków, 121 z pomiędzy 500, doszła do jego wiadomości.

Wychodząc z tego stanowiska, że przy największej ostrożności trudno uniknąć wypadków i że w drodze prawa publicznego trzeba mieć staranie o dotkniętych robotników, ma ustawodawca przed sobą dwie drogi otworem, mianowicie drogę odpowiedzialności majątkowej i drogę zabezpieczenia; a chociaż co do tych warstw robotniczych, dla których teraz mamy zaprowadzić zabezpieczenie, zarówno większość jak mniejszość komisyi stały na stanowisku przymusowego zabezpieczenia, szczególniej zaś szanowna mniejszość powoływała się na swój wniosek rezolucyjny, stawiony w r. 1882 prawdopodobnie w skutek poruczenia sprawy w legislatywie niemieckiej, to jednak z różnych przyczyn teraz już muszę pomówić o kwestyi odpowiedzialności na majątku, a to przedewszystkiem dla tego, że zarówno dawniejszy Rząd w projekcie reformy ustawy przemysłowej w r. 1877, jak i teraźniejszy Rząd w projekcie z r 1880 adoptują jeszcze osobistą odpowiedzialność na majątku; dalej dla tego, że bardzo poważane korporacye dziś jeszcze w petycyach wniesionych co do ustawy niniejszej wracają do tej odpowiedzialności osobistej; nakoniec, że to kwestya jeszcze nie rozstrzygnięta, bo nie postanowiono jeszcze, czy i o ileby inne warstwy robotnicze, nie objęte ustawą niniejszą, nie powinnyby raczej na zasadzie osobistej odpowiedzialności na majątku, niż przymusowego [illegible]zpieczenia, doznać opieki. O odp. wie[illegible] tej powiem zresztą tylko słów ki[illegible]

Wiadomo, że nie możn[illegible] jej z temi przepisami, któr[illegible] wszystkich kodeksach cyw[illegible] szym także w §§. 1325—13[illegible] mi, które zawierają tylko odp[illegible]ność za własne przewinienie, a poten[illegible]do zatrudnionych ustanawiają *culpam in eligendo*. Indziej także jest mnóstwo ustaw o indemnizacyi, które nie zawierają odpowiedzialności osobistej na majątku, n. p. *common lacos*, tak samo ograniczona co do czasu ustawa z dnia 7 września r. 1880 w Anglii. Co więcej, nawet niepospolicie daleko posuwające się artykuły 1382—1384 kodeksu Napoleońskiego, obowiązujące nadto we Włoszech, Belgii, kantonach francuskich, w Holandyi, które zupełnie zmieniły prawie rzymskie, które to, co w prawie rzymskiem wyjątek stanowi, t. j. odpowiedzialność osobistą za cudzą winę, ustanawiają jako zasadę, nie zawierają właściwej osobistej odpowiedzialności na majątku; albowiem gdy przedsiębiorca twierdzi, że robotnik winien, spada na robotnika ciężar dowodu; wiadomo zaś, że na kim cięży obowiązek dowodzenia, ten i szkodę ponosi. Na presumcyi, tedy winy przedsiębiorcy, na presumcyi, od której przez to tylko uwolnić się może, gdy udowodni, iż albo sam robotnik sprowadził nieszczęście, albo że wynikło z pewnej vis maior, której nadzwyczajną przezornością zapobiedz nie potrafił, tylko na tej zasadzie w połączeniu z wolnem dowodzeniem, z postępowaniem sumarycznem, z sędziowskiem uznaniem stopnia winy, z wykluczeniem inaczej brzmiących umów — na tem wszystkiem razem polega istota osobistej odpowiedzialności na majątku.

Taką ustawą jest dopiero ustawa pruska z dnia 3 listopada r. 1838 dla dróg żelaznych; analogicznie u nas ustawa z dnia 5 marca r. 1869; dalej ustawa z roku 1871 w Niemczech, która rozciąga osobistą odpowiedzialność na majątku na tak zwane niebezpieczne przedsiębiorstwa, chociaż, co prawda, nie wypowiada presumcyi, lecz tylko inne dobrodziejstwa odpowiedzialności tej robotnikom tym nastręcza. Idą dalej właściwe ustawy o osobistej odpowiedzialności na majątku w Szwajcaryi, jako to: ustawa z dnia 1 lipca r. 1875 dla dróg żelaznych, artykuł 5 *b* ustawy o fabrykach z dnia 23 marca r. 1877 i ustawa z dnia 25 czerwca r. 1881 dla fabryk. Wszystkie te ustawy wypowiadają formalną presumcyę; co więcej, ustawa z r. 1877 w artykule 5 *d* mówi nawet o osobistej odpowiedzialności przedsiębiorcy w pewnych wypadkach co do pewnych chorób. Dalej wspomnieć należy o projekcie rządowym z r. 1877, który jednak nie stał się prawomocnym; potem jeszcze o takiej samej ustawie rossyjskiej z r. 1878 co do dróg żelaznych; nakoniec z r. 1884, o projekcie surowej ustawy o osobistej odpowiedzialności na majątku co do fabryk w Rossyi.

Gdyby kto zapytał, jakim sposobem dzieje się, że mimo tylu ustaw w Niemczech już w r. 1881 wniesiono projekt o zabezpieczeniu robotników na wypadek okaleczenia i że to w Szwajcaryi także jest już tylko kwestya czasu, odpowiedź nie trudna. Dwojakie były po temu pobudki, prawnicze i praktyczne. Obradowano w Niemczech już w latach 1878 i 1879 nad rozszerzeniem osobistej odpowiedzialności na majątku. Pierwotnie myślano rozszerzyć ją na przedsiębiorstwa nie niebezpieczne i doszło się do sprzeczności. Zdarzają się wypadki nieszczęśliwe także w przedsiębiorstwach nie niebezpiecznych, ale na równi z niebezpiecznemi traktować ich nie można, a zaprowadziwszy odpowiedzialność tę co do przedsiębiorstw niebezpiecznych, popełniłoby się niewłaściwość, rozszerzając ją także na nie niebezpieczne. A dalej zachodziło pytanie o presumcyę. Chociażby się presumcyę tę jak najjaśniej wyraziło, owe najliczniejsze wypadki, które zdarzają się

Arcyksiążąt. Hr. Ludwik Wodzicki, który gospodarzył przez cały czas, nabył kilka bardzo ładnych szkiców. Pierwszy dzień przyniósł blisko cztery tysiące dochodu. Z powodu dzisiejszych wyścigów, drugi dzień sprzedaży naznaczony na jutro, lecz z pewnością nie będzie on ostatnim, gdyż zbyt wiele jest przedmiotów do sprzedaży. Olejny szkic Brandta, przedstawiający leśnego, który zsiadłszy z konia, rozmawia z dziewczyną w oknie, wielce jest przez znawców ceniony dla efektów światła i kolorytu; przysłany on został na ręce p. ministrowej Dunajewskiej. Żołnierze grający w karty w stajni, Kossaka, są z wielką prawdą i życiem namalowani. Ajdukiewicz ofiarował ładną scenę rodzajową ze Wschodu. Artysta, jak już wiecie, przeniósł się do Wiednia, gdzie z wytwornym smakiem urządził swoją pracownię na Schlifmühlgasse, Nr. 4. Zamierza on przybyć na wielkie ćwiczenia wojskowe do naszego kraju, aby ważniejsze epizody przenieść na płótno.

Wczoraj na wystawie szkiców zakupiony również został przez hr. Rudy Kińskiego, mającego znaczne w Galicyi majątki, wachlarz Rybkowskiego, prawdziwe w swoim rodzaju arcydzieło. Utalentowany artysta był jednym z pierwszych, który powziął myśl tej wystawy a gorącem zajęciem się nią, nie małe oddał usługi. Głowa kobiety Czarnogórskiej, podług wzoru nieodżałowanej pamięci Czermaka, zdradza pewną siłę i doskonałe studya; może następcę znakomitego czeskiego artysty. Przy wejściu sprzedają doskonale sporządzony staraniem komitetu katalog, ilustrowany głównemi i celniejszemi dziełami wystawy.

Pisząc tyle o sztukach pięknych i wystawach niepodobna nie wspomnieć o wielkim znawcy i mecenasie, o hr. Lanckorońskim, którego pałac na *Wasa Gasse*, jest jednem z najbogatszych w Monarchii muzeum. Odziedziczone a zwłaszcza w licznych podróżach naukowych nabyte przedmioty, nie mogą się już tam pomieścić, nie mówiąc o zbiorach, które w galicyjskiej rezydencyi się znajdują. Hr. Lanckoroński powrócił właśnie po kilku miesiącach przepędzonych na Korfu i we Włoszech do Wiednia a obecnie zajęty jest przeważnie monumentalnem dziełem, które zamierza wydać p. t.: *Miasta Panfilijskie*. Będzie ono zawierać owoce kilkokrotnych podróży hrabiego oraz towarzyszących mu uczonych do Azyi Mniejszej. Praca podzielona jest na działy powierzone owym towarzyszom podróży. Twórca ich i kierownik wypraw tych cennych hr. Lanckoroński, podjął zadanie napisania ogólnego opowiadania i poglądu. Dzieło będzie oczywiście ilustrowane. Malczewski upamiętnił już w sposób żywy i barwny, główne sceny ostatniej wyprawy, całym szeregiem kartonów.

Lucca pożegnała na ten rok Wiedeń w komicznej operze Mozarta *Cosi fan tutte*, którą nie często widzieć można przedstawioną, a która nosi na sobie z wielkim wdziękiem piętno ówczesnej epoki. Znakomita artystka przypomniała w roli Despiny, najświetniejsze swoje czasy, kiedy czarowała jako subretka a mianowicie jako Zerlina.

Burgu kurs wiosenny był w tym roku nader urozmaicony i zajmujący. Dwa przedstawienia wyszczególniły się, zwłaszcza że oba poświęcone były Shakespearowi. *Makbet*, ta tragedya nad tragedyami, tak jak jest obecnie wystawioną w Burgu, sprawia głębokie wrażenie, pomimo iż p. Hallenstein nie dorósł do roli Makbeta i zaledwie jest w niej znośnym, będąc tylko poprawnym. Wrażenie odniesione zawdzięcza przeważnie publiczność pani Wolter, która uosobia podniośle i oryginalnie, najdalej idące pojęcie postaci Lady Makbet. Podziwiać trzeba tę wielką artystkę głównie z powodu jej niezrównanej intuicyi i prawdy życiowej, którą wlewa w każdą swoją kreacyę. Pozostanie to na zawsze jej zasługą, że potrafiła zrywając z tradycyą napuszystej deklamacyi i nienaturalnego patosu lub sentymentalizmu, nie zmniejszyć klasycznych postaci, lecz wlać w nie nowe życie, silne, potężne a nie obniżając poziomu poetycznego, uczynić go przecież przystępnym dla dzisiejszej publiczności. Pani Wolter nie czeka na ostatnią wielką scenę, aby złożyć dowody genialnego wykonania Lady Makbet; od pierwszej chwili, postawą charakteryzacyą i wrzącemi w duszy namiętnościami, odtwarza ona shakespearowską pastać od stóp do głowy, a scena ostatnia jest tylko loicznym, koniecznym epilogiem, grana zresztą po mistrzowsku, z zastósowaniem niezrównanem szeptu. Drugim czynnikiem wrażenia sprawionego tem przedstawieniem, jest nadzwyczaj umiejętna, głęboko obmyślona wystawa — jak wiadomo jedna z najtrudniejszych jakie istnieją. Przejmującym mianowicie do szpiku kości, jest dziedziniec zamku Makbeta w chwili w której dokonanem jest morderstwo na Dunkanie. Jeden z pierwszych estetyków i krytyków tegoczesnych, zauważył z tego powodu, że dotąd nikt, nawet Gervinus, nie podniósł jednej wielkiej piękności *Makbeta*, „jest to — rzekł on — tragedja snu, a Shakespear użył tu snu jako w wysokim stopniu dramatycznego pierwiastku. Dunkan zamordowany jest podczas snu, zbrodnia pozbawia na zawsze Makbeta snu, a intelektualna sprawczyni zbrodni, ukarana jest somnambulizmem!“

Drugiem przedstawieniem, które wysoko cenić należy z powodu, niesłychanych trudności szczęśliwie przezwyciężonych, jest wznowienie po dwudziestu latach *Koryolana* z p. Robertem w roli tytułowej, której i w wielu miejscach należycie sprostał i panią Wolter jako wspaniałą, acz, rzecz niezwykła u tej artystki, zanadto deklamującą, zwłaszcza w ostatniej wielkiej scenie, Wolumnią.

Pora teatralna z powodu coraz większych upałów już mijać poczyna, a dzielni artyści tutejsi tęsknić poczynają za świeżem powietrzem i urlopami. Tęsknią za pierwszem i za drugiem wszyscy; i ci co sami sobie zwykli dawać urlopy i ci którzy muszą je od innych dopiero otrzymywać. Dziś już jedynie wielka uroczystość Praterowa ks. Metternich, zapobiega jeszcze gwałtownemu wyludnieniu się Wiednia. Prawdopodobnie ostatni mój list ztąd, poświęcony będzie jej opisowi. Na zakończenie dzisiejszego, przytoczyć muszę anegdotę, która obiega tutejsze salony.

Królowa Hiszpańska przygnębiona nieszczęściem, które ją było dotknęło oraz politycznemi troskami, pozostawała przed rozwiązaniem pod wpływem smutnych przeczuć. Pewnego razu, gdy Królowa ka wyraziła wobec otoczenia, pr[illegible] iż nie przeżyje spodziewanego obecny przyboczny jej lekarz wiedeńczyk, zawołał z rozpaczą Pani nie zrobisz tego, bo cóżb[illegible] ło się ze mną, byłbym zgubio[illegible] ciłbym na zawsze moją repr[illegible] Najj. Pani nie zrobisz tego dla mnie[illegible]by stotnie królowa wysłuchała błagalnej[illegible] naiwnego lekarza i lepiej jeszcze zrobiła, bo dała Hiszpanii Króla.

O.

27 maja.

albo przypadkiem, albo w skutek nierozmyślnego zawinienia robotników, nie mogłyby być pomieszczone pod osobistą odpowiedzialności przedsiębiorcy, a robotnik wyszedłby z niczem.

Ale były i praktyczne wątpliwości. Przedsiębiorca podlegający osobistej odpowiedzialności na majątku, ma dwie drogi otworem: albo polega na własnem mieniu, a wtedy mogłoby zdarzyć się, że w razie wielkiego nieszczęścia, spotykającego wielu robotników — a wszakże właśnie w niebezpiecznych przedsiębiorstwach zdarzają się takie wypadki — byłby narażony na bankructwo i jedyne jedno nieszczęście sprowadziłoby upadek przedsiębiorstwa; albo, jakto w Niemczech i Szwajcaryi zazwyczaj się działo, oprze się na towarzystwie asekuracyjnem, a wtedy mogłoby zdarzyć się, że zbankrutowałoby towarzystwo i w takim razie robotnik także nicby nie dostał, albo że czyniłoby ogromne trudności co do wypłaty. Na to mamy bardzo wiele dowodów; rząd niemiecki w motywach swych udowodnił, że także procesy są nawet niebezpieczne dla spokoju społecznego; praktycy, jak n. p. adwokat Flesch z Frankfurtu przytoczyli z własnego doświadczenia mnóstwo wypadków, że między przedsiębiorcami a towarzystwami asekuracyjnemi toczyło się wiele długich procesów, teoretycy także to udowodnili, jak n. p. w ostatnich czasach profesor Dargun z Krakowa.

Zważywszy tedy to wszystko, zważywszy nadto, że szczegółowo w Austro-Węgrzech ubezpieczenie na życie jest niepospolicie mało rozwinięte, że np. na 72 osoby przypada jedna tylko asekuracya, że na głowę przypada asekuracyi tylko 12 zł. 63 ct. kapitału a 6 ct. renty, trudno rzeczywiście pojąć, jak zawodowe towarzystwa austro-węgierskich asekuratorów w r. 1884, po wniesieniu naszej ustawy, wbrew wyświetnitemu referatowi dyrektora *Aziendy*, Lengs, mogło oświadczyć się przeciw zasadzie zabezpieczenia, a za zasadą odpowiedzialności przedsiębiorcy. Trudno też z tego stanowiska pojąć, że dolno-austryackie towarzystwo przemysłowe i klub przemysłowy także za tem się oświadczyły, chociaż chciały presumcyę tak jasno określić, jak Toussaint w swoim projekcie ustawy o odpowiedzialności przedsiębiorcy. Czy więc w przyszłości przyjmie się dla tych warsztatów robotniczych, które ustawą niniejszą nie są objęte, zasadę odpowiedzialności przedsiębiorcy, czy kwestya ta właśnie co do nie-niebezpiecznych przedsiębiorstw będzie nierozstrzygnięta, to jednak nie ulega bynajmniej wątpliwości, że co do przedsiębiorstw niebezpiecznych, pracujących machinami, przymus zabezpieczenia jest zasadą właściwą, wedle której robotnik na wszelki wypadek, chyba, że rozmyślnem zawinieniem sam sprowadziłby nieszczęście, otrzyma zaopatrzenie, a przedsiębiorca za przewinienie swe, za swój zły zamiar, pozostanie odpowiedzialnym zakładowi zabezpieczenia. Stanąwszy na tem stanowisku, uznamy za rzecz naturalną, że Rząd musi mieć staranie, aby stosowne zakłady zabezpieczenia weszły w życie, a to właśnie jest zawarte w niniejszej ustawie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z Koła polskiego.

Na posiedzeniu Koła poselskiego polskiego, dnia 19 maja, po załatwieniu co do formalnego postępowania z przedmiotami, będącemi na porządku dziennym następnego posiedzenia Izby, p. Chamiec zdał sprawę Kołu z narady, odbytej między polskimi członkami komisyi cłowej a deputacyą Towarzystwa naftowego galic.; deputacya w interesie produkcyi nafty w kraju naszym żąda tylko, aby Rząd, a względnie władze [illegible] pilnowały ściśle, iżby pod nazwiskiem nafty [illegible] opłatą niskiego cła od tejże, nie wprowadzano zabarwionej nafty rafinowanej [illegible]skiej, wskutek czego upada produkcya nafty krajowej, zmuszonej opłacać [illegible] podatek, a skarb państwa ponosi [illegible] straty. Wszyscy są zdania, iż [illegible] zapobiedz temu nadużyciu, lecz idzie [illegible] o przedsięwzięcie skutecznych środków za[illegible] mu na teraz i na przyszłość. P. [illegible]owski przedłożył wniosek następujący: „Koło polskie udziela mandat swoim członkom komisyi cłowej do głosowania za [illegible]wą w jej obecnem brzmieniu, pod tym warunkiem, jeżeli przed uchwaleniem ustawy cłowej Rząd przedłoży kosztem rozporządzenia wykonawcze dla Węgier i Austryi równobrzmiące, odnośne do [illegible] cłowej naftowej, któreby przemysłowi [illegible] destylatu tamę bezwarunkowo położyły“. P. Chrzanowski co do tych wniosków wspomina uchwałę w lutym powziętą: „Koło polskie pozostaje na teraz przy uchwale, aby trwać przy rezolucyi, przez Sejm w sprawie ceł od [illegible]. Wreszcie P. Grocholski postawił wniosek odraczający w następującem brzmieniu: „Koło polskie nie poweźmie dzisiaj [illegible]tej uchwały w tym przedmiocie, oczekując orzeczenia ankiety, która ma się zebrać w tej sprawie 23 maja b r.“ Koło przyjęło wniosek p. Grocholskiego.

Następnie p. Hompescha Koło upoważniło interpelować ministra obrony krajowej z zapytaniem, kiedy przedłoży — jak to przyrzekł — ustawę o zaopatrzeniu wdów i sierót po wojskowych.

Na następnem posiedzeniu, dnia 22 maja b. r., Koło prowadziło szczegółowe obrady nad dalszemi artykułami zaprojektowanej ustawy o zabezpieczeniu utrzymania robotnikom, w razie kalectwa przy pracy przy maszynach. P. Biliński przedstawił następującą redakcyę poprawki, już przez Koło przyjętej w zasadzie do §. 1 na wniosek p. Grocholskiego: „Nie ma obowiązku zabezpieczenia robotników przy budowie we wsiach bezpiętrowych domów mieszkalnych i budowli gospodarczych, jeśli zatrudniony jest przy tej budowie tylko właściciel budynku ze swoją czeladzią, lub też sami mieszkańcy tej wsi“.

Po przyjęciu przez Koło §§ 13 i 14 przy rozprawach nad §. 13, orzekającym, iż każdy zakład ubezpieczający obowiązany jest odkładać corocznie pewną sumę na kapitał rezerwowy, której to sumy wysokość oznacza Minister spraw wewnętrznych, wniósł p. Chrzanowski, aby zamiast słów ostatnich zamieścić: „której wysokość oznaczać ma corocznie odpowiednio statutom zarząd zakładu“. — Zaś p. Czajkowski Wł. wniósł, aby do wyrazów „upoważniających Ministra“ dodać „za porozumieniem się z Wydziałem kraj.“ Obie poprawki większość uchyliła i § przyjęto bez zmiany. Przyjęto także bez zmiany §§ od 16 do 21 (włącznie), do § 22 wniósł p. Madejski następujący dodatek „iż po upływie tego terminu (jednego miesiąca), upada prawo regresu“, który to dodatek przyjęto. Po przyjęciu bez zmiany §§ od 23 do 32, wniósł p Czajkowski Wł., ażeby udział w czynnościach, zastrzeżony naczelnikowi gminy, przyznać także naczelnikowi obszaru dworskiego. Poprawkę tę przyjęto według redakcyi p. Starzyńskiego. Po krótkich rozprawach nad §§ od 33 do 45, i po długiej dyskusyi nad § 45 przyjęto je bez zmiany, uchyliwszy poprawki.

Przyjęto również bez zmiany §§ od 46 do 53, a w § 53, na wniosek p. Zuka-Skarszewskiego opuszczono ustęp, orzekający, iż właściciel przedsiębiorstwa odpowiedzialnym jest za uiszczenie kar pieniężnych, na które skazany został jego zastępca, za zaniedbanie przepisanych formalności. Resztę paragrafów od 54 do ostatniego 64 przyjęto bez zmiany po bardzo długiej dyskusyi nad § 59, uchyliwszy wniosek p. Wł. Czajkowskiego, który żądał opuszczenia drugiego ustępu tego paragrafu.

Posiedzenie Koła polskiego dnia 24 maja wieczór, poświęcone było całe poufnym naradom co do postępowania w sprawie ceł od nafty w celu, aby zabezpieczyć naftowy przemysł krajowy. Petycye Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej o podwyższenie ceł od nafty i cementu i petycye miasta Sambora, o zaopiekowanie się przemysłem naftowym krajowym, przekazano polskim członkom cłowej komisyi izbowej.

SPRAWY MONARCHII

(*W sprawie zmiany ustawy o pocztowych kasach oszczędności. — Kwestya pracy więziennej*).

— Wyższe c. k. prokuratorye państwowe — jak zaznacza *Presse* — zostały zawiadomione w tych dniach przez Ministerstwo sprawiedliwości, iż zwrócono się do wszystkich Ministerstw i innych urzędów centralnych z prośbą, aby wszystkie zamówienia erarialnych artykułów zechciały czynić za pośrednictwem Ministerstwa sprawiedliwości, które poruczy wykonanie robót zakładom karnym. Tym sposobem Ministerstwo sprawiedliwości uczyniło pierwszy krok na drodze zadośćuczynienia wyrażonemu w Izbie dep. życzeniu, aby warsztaty w zakładach karnych ograniczały się, o ile możności na wyrabianiu artykułów erarialnych. Przedewszystkiem w zakładach rzeczonych mają być wyrabiane erarialne mundury dla urzędników pocztowych, dozorców, woźnych, a oprócz tego rekwizyta kancelaryjne i t. d. Dalej polecono c. k. wyższym prokuratoryom starać się o to, aby władze zamawiające dostawy były zawiadomione przez odnośne zakłady karne o cenach, oraz terminie, w którym dostawa może być uskutecznioną. Po ukończeniu każdego kwartału ma być składanym sumaryczny raport o dostawach erarialnych, z którychto raportów pokaże się w jakiej mierze pojedyncze zakłady karne były absorbowane zamówieniami erarialnemi.

Pol. Corr. zamieszcza następujący komunikat: Niektóre dzienniki doniosły, że ustanowiona z ramienia Rządu komisya ministeryalna dla dokonania zmian w ustawie o pocztowych kasach oszczędności wypracowała już odnośny projekt ustawy, że projekt ten w tych dniach zostanie przedłożonym do zaopiniowania radzie przybocznej pocztowych kas oszczędności i jeżeli nie podniosą się przeciw niemu zarzuty, będzie wniesionym jeszcze w ciągu sesyi bieżącej do Rady państwa. Jak się dowiadujemy ze strony kompetentnej, doniesienie powyższe polega na mylnem zrozumieniu rzeczy. Wypływa z natury przedmiotu, iż Rząd wówczas dopiero, gdy będzie miał przed sobą opinię rady przybocznej pocztowych kas oszczędności, zajmie stanowisko wobec całej sprawy i będzie mógł zadecydować o dalszem swojem postępowaniu.

Z Watykanu.

Korespondent rzymski, utrzymujący stosunki z kołomi watykańskiemi, pisze do *Polit. Corr.*, co następuje:

„Niekorzystne głosy polskiej prasy o porozumieniu świeżo dokonanem między Stolicą św. a rządem pruskim, mocą którego ważne postanowienia ustaw majowych uległy zmianom — wywołały przykre wrażenie w kołach watykańskich. Kurya ma zupełną świadomość bardzo niekorzystnego położenia Kościoła katolickiego w Polsce i ubolewa nad tem głęboko, że pozostały bez użytku jej gorliwe zachody, aby uzyskane reformy ustaw kościelnych były rozszerzone także i na prowincyę poznańską. Jeśli w Poznaniu nie nastąpi to polepszenie stosunków równocześnie z innemi prowincyami Prus, nie jest to w żadnym razie wynikiem obojętności Kuryi dla losu katolików w Poznańskiem, a jest to godną pożałowania niesprawiedliwością, gdy dzienniki polskie pełne zniechęcenia, zamieszczają gorzkie uwagi i zarzuty przeciw Kuryi rzymskiej. Kto baczuie śledził przebieg układów, nie może powątpiewać, że Stolica św. z równą, prawdziwie apostolską gorliwością stawała w obronie interesów wszystkich katolickich poddanych państwa pruskiego bez wyjątku. Niemniej nie jest rzeczą usprawiedliwioną zarzut egoizmu przeciw stronnictwu centrum i znamienitemu jego przywódcy Windthorstowi. Gdyby domagano się od rządu pruskiego rozciągnięcia kościelno - politycznych reform także i na prowincyę poznańską, wstrzymanoby tem samem postęp układów w ogóle, bez żadnej dla Polaków ztąd korzyści. W kołach watykańskich żywią nadzieję, że polska prasa po zastanowieniu uzna swój błąd i z ufnością polegać będzie w przyszłości na mądrości i gorliwości Papieża Leona XIII.“

Dalej donosi tenże korespondent, iż Papież odstąpił na razie od projektu zamianowania na najbliższym konsystorzu nuncyuszów w Wiedniu, Paryżu i Madrycie kardynałami.

Wydalanie książąt z Francyi.

Wczorajsze depesze scharakteryzowały usposobienie ogólne w sprawie wydalań, jako nieprzyjaźne dla zagrożonych banicyą książąt. Pomimo to faktem jest, że ewentualne uchwały przychodzą do skutku jedynie pod naciskiem stronnictw najskrajniejszych, a dalej prawdą jest także, iż wszyscy ludzie umiarkowani nie tają swoich w tej sprawie przekonań i oświadczają otwarcie, że krok rządu, robiony pod naciskiem sfer radykalnych, przyczynia się raczej do destrukcyi wewnętrznej, niż nadania powagi republice. Stwierdzają to i najświeższe doniesienia do dzienników zagranicznych liberalnych, wysłane z Paryża ze sfer republikańskich. Wiadomości te mówią, że wrażenie, które się odnosi z rozmowy z deputowanymi, przekonywa, iż gabinet, jeżeliby nie zdecydował się na wyrok surowy przeciw książętom, zostałby obalony. Jeden z ministrów rzekł sam w kole deputowanych: „Jeżeli nie wypędzimy książąt, zostaniemy sami wypędzeni z Izby“. Deputowani z frakcyi Clémenceau domagają się zarządzenia środków jak najsurowszych. Wszystkie organa umiarkowane radzą przynajmniej unikać pośpiechu.

Nie braknie także pogłosek, że prawica przygotowuje demonstracyę na wypadek uchwalenia wyroku. Z drugiej strony służyć może za ostrzeżenie już nie demonstracya, ale objawy usposobienia ludności, która w kilku departamentach wybrała przy wyborach uzupełniających kandydatów konserwatywnych. Prawica więc wzmocniona została i myśli nie tylko o demonstracyi w Paryżu, ale i zwołaniu zgromadzeń na prowincyi. Organ prezydenta Grévyego *Paris*, bardzo ostrożnie, ale stanowczo objawia niechęć dla projektowanych wyroków. *Paris* pisze:

„Cóż takiego zaszło, i jakie niebezpieczeństwo zagrażać może republice z tego powodu, że córka domu Orleanów wyszła za mąż za księcia Braganza? Pogadanki, a może gadatliwość kół arystokratycznych i kilka gorętszych artykułów dziennikarskich, zdołały obałamucić opinię. Według nas jednak, nie można książętom zrobić żadnego zarzutu, któryby mógł usprawiedliwić wydalenie. Gdyby się zwrócili do ludu z podburzaniem, to co innego, wówczas zamknijcie ich w więzieniu. Dajcie nam natomiast spokój z tą chroniczną kwestyą wydalań, która, otwarcie mówiąc, nie jest niczem innem, jak środkiem do obalania gabinetów“.

KRONIKA

= **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły na dalszą budowę konwiktu Zgromadzenia Jezusowego, w Bąkowicach, pod Chyrowem, zapomogi w kwocie 3.000 zł.

— **JE. Alfred hr. Potocki,** przybył przedwczoraj do Lwowa.

— **JW. p. Marszałek krajowy**, dr. Mikołaj Zyblikiewicz, wyjechał do Wiednia.

† **Franciszek Gozdawa Gostkowski,** starszy inżynier kolei Karola-Ludwika, kawaler orderu papieskiego św Grzegorza, radny miasta Lwowa, członek wielu instytucyj dobroczynnych, zmarł dzisiaj rano, po długich cierpieniach, w 67 roku życia.

(*m*) **Rada administracyjna** fundacyi hr. Skarbka przychyliła się wczoraj do prośby p Jana Dobrzańskiego, dyrektora teatru o przypuszczenie do spółki teatralnej p. Stanisława Niewiadomskiego i p. Celiny Dobrzańskiej.

— **Egzamina piśmienne** pod nadzorem (klauzurowe) dla kandydatów stanu nauczycielskiego szkół gimnazyalnych i realnych, rozpoczną się 18 czerwca 1886 r.; począwszy zaś od 21 czerwca 1886 r. przedsięwzięte zostaną egzamina ustne.

— **Jubileusz profesorski.** Z Krakowa odbieramy następującą odezwę: Dr. Ludwik Teichmann, profesor zwyczajny anatomii opisowej w uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, wiceprezes Akademii Umiejętności tamże, c. k. radca rządowy, kawaler orderu Franciszka Józefa były rektor uniwersytetu i były dziekan wydziału lekarskiego, przewodniczący w wydziale przyrodniczym w krakowskiej Akademii Umiejętności, słynny badacz na polu anatomii opisowej, którego gorliwym zabiegom zawdzięcza Kraków pierwszorzędny zakład anatomiczny, który własną pracą stworzył dla wydziału lekarskiego muzeum anatomiczne, jakiem nie wiele uniwersytetów poszczycić się może, kończy w bież. roku 25 rok działalność swej profesorskiej. Otóż uczniowie wydziału lekarskiego w uniwersytecie krakowskim postanowili z okazyi tej uroczystym obchodem uczcić szanownego Jubilata i na obchód ten naznaczyli dzień 3 lipca bież. roku.

W imieniu komitetu.

Sekretarz	Przewodniczący
Antoni Filimowski.	*St. Ruczka.*

— **Pani Sembrich-Kochańska** na telegram wysłany z powinszowaniem do Madrytu, otrzymała następującą telegraficzną odpowiedź: „Jej królewska mość królowa Marya Krystyna, upoważnia mnie do podziękowania pani za uprzejme powinszowanie, przesłane jej wysokości arcyksiężnie Elżbiecie. — *Hrabia Morphi.*

— **Na uroczystość odsłonięcia pomnika** Szujskiego w Tarnowie, napisał W. Żeleński kantatę, która wykonaną zostanie przez miejscowe towarzystwo muzyczne Kantata ułożona jest na głosy męskie bez akompaniamentu.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Żydaczowie, z grupy większych posiadłości i jednego z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 18 czerwca bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Otwarcie sezonu kąpielowego** w Lubieniu wielkim, pod Gródkiem, nastąpiło dnia 20 b. m.

— **Kiermasz dla dzieci**, który urządzi towarzystwo Bratniej Pomocy słuchaczów wszechnicy lwowskiej w dniu 30 b. m. na Wysokim Zamku, podczas swego festynu, wzbudza nie mało interesu. Kilkanaście panienek zajętych będzie sprzedażą, a jak się dowiadujemy, niektóre z pięknych kasyerek ubrane będą w krakowskie kostiumy. Dodajemy równocześnie, iż szarada, przeznaczona do rozwiązania, jest bardzo łatwa a nagrodę, o którą kompetować mogą tylko panie, widzieć można już od dni kilku w *Magasin au bon Marché* pp. Kesmarky & Illes, przy ulicy Teatralnej.

— **Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“** urządza we czwartek, dnia 3 czerwca b. r. na górze zamkowej festyn, połączony z bardzo bogatą loteryą fantową, na pomnożenie funduszu budowy własnego gmachu. Rozsprzedaż losów loteryi fantowej raczyły przyjąć następujące panie: Breiterowa, Breuerowa, Freundowa, Jabłonowska, Jonasowa, Kiselkowa, Kostecka, K[illegible]ińska, Lewakowska, Librewska, Lilienfel[illegible], [illegible]czkiewiczowa, Maciulska Marszałkie[illegible], Moszyńska, Nurkowska, Pawl[illegible], [illegible]a, Sen[illegible]lska, Zamorska, Ziem[illegible]. Dwie muzyki wojskowe, [illegible] kierownictwem zaszczytnie zna[illegible] [illegible]zów pp. Falla i Zistlera przy[illegible] [illegible]a przemian podczas festynu.

Dzięki uprzejmości zarządcy telefonów, p. Bardacha, urządzoną będzie podczas festynu stacya telefoniczna, która połączy drutem górę zamkową z miastem. Nadto komitet urządzający przygotował na festyn szereg zabaw towarzyskich ze szczególniejszem uwzględnieniem upodobań płci pięknej, co powinno zachęcić publiczność do licznego uczestnictwa i dać jej przy tem sposobność nieznaczną wkładką wstępu wesprzeć usiłowania tyle pożytecznej instytucyi.

— **W uniwersytecie** krakowskim dnia wczorajszego p. Aleksander Gawroński, rodem z Pińczowa, w Królestwie polskiem, otrzymał stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Na rzecz pogorzelców Liska.** Dnia 19 b. m., odbył się w mieście naszem, staraniem komitetu obywatelskiego, wybranego z łona Rady miejskiej, w sali towarzystwa „Sokół" koncert na rzecz wspomnionych pogorzelców. Ogólny dochód z koncertu wynosił 578 zł. po strąceniu zaś wydatków w sumie 178 zł. na dekoracyę sali, druki, kapelę, służbę i światło, oddany został czysty dochód w kwocie 400 zł. na cel powyżej wskazany. Prezydent miasta spełniając miły obowiązek, składa za naszem pośrednictwem najserdeczniejsze podziękowanie szanownemu komitetowi za trudy łożone około urządzenia koncertu, tudzież paniom: Ziembickiej i Sienkiewiczowej, niemniej lwowskiemu towarzystwu spiewackiemu „Lutnia" i towarzystwu muzycznemu, pp. dr. Tchorznickiemu, dr. Szczurowskiemu, Gallowi, Niewiadomskiemu, Souvestre, Cetwińskiemu, Borkowskiemu, Ardanowi, Slawiczkowi, Schwablowi, dr. Majewskiemu, Pietrasiewiczowi, pp. Emilowi i Janowi Brajerom za łaskawy współudział w koncercie, dalej p. pułkownikowi 95 pułku pieszego za bezpłatne odstąpienie kapeli wojskowej, towarzystwu gimnastycznemu „Sokół" za bezpłatne udzielenie sali i p. Ditmarowi za bezpłatne wypożyczenie lamp.

— **Do lwowskiego komitetu opieki** nad wygnańcami z Prus, pan Spożarski ze sprzedaży 4-centowych lusterek adresowych złożył 10 zł.

— **Pomiędzy wygnańcami z Prus** jest do umieszczenia: gorzelnik, zarazem browarnik, kawaler. Zgłaszać się należy do kancelaryi komitetu, gmach teatralny l. 17, I piętro.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 28 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr zachodnio-południowy, średnia temperatura dnia około 24°C., stan nieba zmienny, powietrze miernie wilgotne, lecz ciągle skłonne do burzy, co najwięcej deszcz chwilowy, zresztą pogodnie.

— **Kradzież wykryta.** Dnia 24go b. m. w południe włamano się do sklepu p. Maurycego Appermanna, pod l. 14 przy ul. Jagielońskiej od frontu w czasie, gdy tenże ze swym personalem sklepowym wyszedł na obiad, i skradziono z zamkniętej lady 120 zł. pieniędzmi. Sprawca przymknął był za sobą pierwsze drzwi do sklepu, by mógł niepostrzeżenie przy podwójnych dzwiach szklannych manipulować, a wytłukłszy w tychże szybę, dostał się tym sposobem do wnętrza sklepu. Wczoraj wyśledziła policya sprawcę tej zbrodni w osobie Tomasza Muchy, byłego sługi poszkodowanego kupca, wielokrotnie za kradzież karanego i z tego powodu na zawsze ze Lwowa wydalonego, przy którym znaleziono jeszcze kwotę 70 zł 32 ct., pozostałą mu z tej kradzieży. Resztę, jak to Mucha zeznał, roztrwonił na sprawunki i hulatykę. Winowajcę oddano do sądu krajow. karnego.

— **Piorun**, który podczas nawalnej ulewy dnia 23 b. m. wieczorem, jak wiadomo z depeszy, wzniecił pożar na przedmieściu Szumlańszczyznie w Stryju, zniszczył domy Katarzyny Pichotowskiej i Jana Pichotowskiego. Nadzwyczaj energiczny ratunek zapobiegł rozszerzeniu się ognia na sąsiednie budynki, słomą pokryte. Szkoda niezabezpieczona wynosi około 1.000 zł.

— **Zapiski policyjne.** Zgubiono portmonetkę z kwotą 38 zł.; cedułkę na należytość za sąg drzewa w kwocie 13 zł. 50 ct z podpisem B. P. — Złapano pantarkę, na ulicy Łyczakowskiej. — Poszukiwany jest od 14 b. m., 9-letni Władysław Gawlik, uczeń drugiej klasy normalnej, syn nadkonduktora kolejowego, mieszkającego we Lwowie pod l. 36 ulica Szpitalna, blond włosów, oczu błękitnych, w brunatnej bluzce, czarnych spodniach i w kapeluszu.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Królestwie polskiem Filip Zabawski, pedagog znany z licznych prac naukowych, w 87 roku życia; w Warszawie Narcyz Ciszewski, b. oficer wojsk polskich z r. 1831, przeżywszy lat 86; w Paryżu znana pod pseudonimem Jeanne Thilda autorka Matylda Stevens, niegdyś przyjaciółka Gambetty, której dom był ogniskiem świata literackiego i artystycznego aż do śmierci tego męża stanu.

— **Jerzy Waitz**, znakomity historyk niemiecki, zmarł w Berlinie we wtorek, we dwa dni po śmierci Leopoldzie Ranke. Zmarły urodził się 9 października 1813 we Flensburgu, liczył przeto lat 73. Jerzy Waitz był dłuższy czas profesorem uniwersytetu w Kiel i Getyn dze i już w młodym wieku zjednał sobie w świecie naukowym poważne imię szeregiem znakomitych prac historycznych. Od roku 1875 był Waitz członkiem berlińskiej Akademii umiejętności i przewodniczącym dyrekcyi centralnej wydawnictwa *Monumenta Germaniae historica*.

— **Obrzęd chrztu króla Hiszpanii.** Alfons XIII, owo małe dziecię, które jak słusznie mówił, oznajmując o urodzeniu jego minister Hiszpanii „jest dla Hiszpanii symbolem spokoju i porządku," zostało już ochrzczonem Obrzęd odbył się 22 b m. Już od południa tłumy ludu otaczały pałac królewski, ciekawe zobaczyć wysokich gości, mających przyjechać w celu asystowania przy obrzędzie O pierwszej z południa salwy armatnie oznajmiły, że dwór ze świtą udał się do kaplicy królewskiej, znajdującej się na pierwszem piętrze. Czterysta osób zaproszonych zmieściło się w niej wygodnie, choć kaplica w stosunku do olbrzymiego pałacu, uważa się za małą. Pochód ukazał się u podwoi komnat, zamieszkałych przez rodzinę królewską Dwunastu halabardników szło na przodzie. Za nimi: oficerowie pałacowi i majordomus, przeznaczony na służbę bieżącego tygodnia. Następnie grandowie: książę Baena, margr. Malpica, marg. Salamanca. marg. Casa Irujo, hr. Heredia Spinola, hr. Guaqui i marg. Valdelagrana — każdy z nich niosący jakąś część wspaniałej starej zastawy naczyń srebrnych, przeznaczonych do chrztu królewskiego. Za nimi szła mamka z niemowlęciem na ręku. Obok niej rodzice chrzestni: nuncyusz papieski, zastępujący osobę Leona XIII i infantka Izabella. Następnie postępował cały zastęp dygnitarzy, zaproszonych, służba dworska, paziowie i halabardnicy straży zamkowej Kaplicę przystrojono wspaniale. Po obudwóch stronach urządzono trybuny, na których zasiedli członkowie ciała dyplomatycznego, damy z najwyższej arystokracyi hiszpańskiej prezydenci senatu i Kortezów, kawalerowie orderu Złotego Runa, ministrowie. generałowie. delegacye Izb, ministerstw, Rady państwa, dostojnicy administracyjni i t. d.

Po wejściu mamka oddała dziecię księżniczce Medina-de las-Torres, wielkiej ochmistrzyni (camerera mayor) królowej. Ta dopiero złożyła je w ręce infantki Izabelli, której wspaniała toaleta zwracała uwagę wszystkich. Ceremonii chrztu św dokonali: kardynał Paya, arcyb. z Santiago i mgr. Gonzales, arcyb. z Toledo, w asystencyi kilku innych biskupów.

Dziecię królewskie zdaje się być silnej budowy; po włożeniu mu soli do ust rozległ się donośny płacz i krzyk. To wszystko rokować się zdawało obecnym dobre nadzieje, że „symbol spokoju Hiszpanii", wychowa się szczęśliwie.

Przyszłemu władcy dano imiona: *Alfons* Leon, Ferdynand, Marya, Izydor, Pascal.

Nawiasem mówiąc, pan Canovas żądał, aby królowi dano imię *Carlos*, co — jak mniemał premier Hiszpanii — mogłoby stać się bardzo ważnem z politycznych względów. Ale królowa Krystyna oparła się temu, chcąc wypełnić wolę umierającego małżonka. który na łożu śmiertelnem polecił jej, aby jeśli dziecię, które wtedy miało przyjść na świat, będzie płci męskiej, nosiło imię Alfons, t. j. ojca swego Następne imię Leon, tak jak ojcu chrzestnemu, tj. Papieżowi, dano również z polecenia umierającego Alfonsa XII.

Tutaj mimochodem przypomnijmy sobie, że nieszczęśliwy syn Napoleona III. książę Napolen Ludwik Bonaparte, miał również za ojca chrzestnego, papieża Piusa IX Oby dla młodego Alfonsa XIII chrzestne ojcowstwo Leona XIII było, jako omen szczęśliwszem!

Królowa Krystyna, nie mogła być jeszcze obecną przy obrzędzie, ponieważ dotąd nie opuściła łoża, którego boleść tak wielką zakończyła się radością. Zdrowie jej jednak jest w ciąż pomyślnym.

Skoro tylko królowa wstanie, odbędzie się w jej obecności uroczystość oddania królowi Alfonsowi XIIImu orderu Złotego Runa tudzież orderów wojskowych: Alcantara, Santiago, Calatrava i Montesa Tak nakazuje nienaganny ceremoniał dworu hiszpańskiego.

— **Do Pasteura** udali się w tych dniach znowu dwaj włościanie z gubernii mohylowskiej, pokąsani przez psa wściekłego. Przejeżdżali oni przez Warszawę w towarzystwie lekarza z miasta Orszy.

— **Etna** od przedwczoraj znowu wybucha gwałtowniej. W nocy na 25 b. m. słyszeć się dał wielokrotnie silny łoskot podziemny. Stożek, utworzony w pośrodku kraterów doszedł wysokości 200 metrów, średnica głównego krateru 250 metrów.

— **Zasady i przepisy dobrego wychowania** dla użytku rodziców, nauczycieli, duchownych i innych wychowawców. Pod tym tytułem wydał ks. Zygmunt Gorazdowski we Lwowie, książkę, która zawiera następujące rozdziały. Wstęp. Ogólne pojęcia o wychowaniu. — I. O pielęgnowaniu ciała. — II. O kształceniu duszy. — III. O wychowawcach. — IV. O środkach wychowania. — V. Niebezpieczeństwa grożące wychowaniu w życiu późniejszem Książkę tę nabyć można u autora (przy kościele św. Mikołaja we Lwowie) po cenie 1 zł. za egzemplarz. Z przesyłką pocztową 1 zł. 15 ct

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny

Pomoc dla Stryja.

Do Prezydyum c. k. Namiestnictwa wpłynęły za pośrednictwem c. k. Ministerstwa spraw zewnętrznych, zebrana przez austro-węgierską ambasadę w Londynie ze składek kwota 178 funtów szterlingów 8 szylingów; kwota 200 zł, zebrana przez p. Maurycego Taubera pomiędzy poddanymi austryackimi w Łodzi, w Królestwie Polskiem; kwota 15 zł. złożona przez p. J. Fr. Haumera w c. k. konsulacie w Jassach; kwota 267 zł. (403·4 mark) zebrana przez c. k. konsulat w Stuttgarcie; kwota 50 zł., złożona w Ministerstwie spraw wewnętrznych przez lożę wolnomurarską „Przyszłość" w Preszburgu; kwota 34 zł., złożona przez mieszkańców czeskiej gminy Zabehlitz i przysłana za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa w Pradze.

W pierwszym dniu aukcyi szkiców i obrazów w Wiedniu, na rzecz pogorzelców stryjskich, który przyniósł, jak z depeszy wiadomo, 3.400 zł. dochodu, obowiązki gospodyń pełniły damy z komitetu pomocy: księżna Czartoryska, ks. Croy-Sternberg, br. Bourgoin, pani Dunajewska i rossyjska hrabina Wassilicz. Najwyższą cenę, 702 zł., osiągnął kredowy wizerunek Najj. Pana, wykonany przez Ludwika Michaleka w Wiedniu. Licytacya przy tym obrazie rozpoczęła się od 150 zł. Czachórskiego „W atelier malarskiem" poszło za 185 zł., Ajdukiewicza „Spoczynek" za 62 zł., Mirogłowskiego „Trójka syberyjska" za 39 zł. Rybkowskiego akwarela na białym atłasie (wachlarz) 153 zł. i t. d. Pozostało jeszcze wiele obrazów niesprzedanych, a dalsza aukcya odbędzie się w tych dniach.

W powiecie sanockim zebrało tamtejsze starostwo następujące datki na rzecz pogorzelców miasta Stryja: Gmina miasta Sanoka złożyła 50 zł., powiatowa kasa zaliczkowa 100, wydział powiatowy 100 zł. Komitet ratunkowy zawiązany pod przewodnictwem c. k. starosty, zebrał 113 zł. 20, z których według woli ofiarodawców przypada na pogorzelców stryjskich 37 zł. 70, na ręce zaś samego starosty wpłynęła kwota 51 zł. 78 ct.

W dalszym ciągu składek na rzecz pogorzelców stryjskich zebrały starostwa: Kolbuszowskie 244 zł. 75 ct. i 10 franków, a mianowicie złożyły gminy: Kłapówka 1 zł. 87, Kapno 3, Cnulas 16, Lipnica 10 zł. 8, Jagodnik 2, Ostrowy barańskie 3, Widełka 5, Przedbórz 4. Trześń 2, Wildenthal 4½, Kosowy 3, Hadykówka 2, Mechowiec 3, Zarębki 2, Bukowiec 1, Siedlanka 3, Płażowka 2, Huta przedborska 1, Warynia 3, Zapole 1½, Wola raniżowska 7, Staniszewskie 5, Huta konurowska 2, Majdan 10, Dzikowiec 0, Sokołów 78 zł. 50, Turza 5½, Kolbuszowa miasto 25, Kolbuszowa górna 5 zł. Ks. M. Steczkowski 10, M. Jam 2, ks. T. Kiełbusiewicz 10 zł. Kazimierz Hupka 10 franków M. Piwiński 50 ct. Rzeszowskie 160 zł. 12. (Gminy: Kielnarowa 10 zł. 26, Hadze 2½, Połomya 2 zł. 70, Nowawieś 3, Biała 4, Kąkolówka 6, Wola rafałowska 2, Stobierny 2 zł. 70 ct., Zarzecze 1 zł. 54, Błędowa 1, Mrowla 3, Futom 3, Hermanowa 7 zł. 75, Głogów 35 zł 41, Rudna 5 zł. 82, Budziwoj 2 zł. 51, Pogwizdów 3 zł 20, Nietylec 15 zł. Parafie: Swilczy 10½, Trzciana 9, Górnica 5, Błażowa 5½. Obszary dworskie: Zwięczyca 4, Niebylec 1, Lutcza 3, Głogów 10 zł.) Żydaczowskie 222 zł. 8, mianowicie złożyły gminy: Lachowice podróżne 3 zł. 77, Stankowa 3, Lachowice zarzeczne 90 ct., Dubrawka 4 zł. 20, Pokrowce 4, Iłów 3, Międzyrzecze 2, Łowczyce 2, Czertez 7 zł. 10, Rozdół 6, Balicze podróżne 7 zł 75, Rudniki 7 zł., Balicze zarzeczne 6 Derzów 5, Cucułowce 2 zł. 38, Mielnicz 1½, pp. Wł. Kowalski 3, Leon Thom 30, gmina Żydaczów 100 zł. ze składek w Żydaczowie 3 zł. 45, urzędnicy starostwa i urzędu podatkowego 15 zł. 10, J. Bentz 5, gmina Wola wielka 2 zł. Bocheńskie 5½ zł. złożoną przez urząd parafialny w Brzeźnicy Nadwórnańskie 108 zł· 54 ct. a mianowicie złożyli: Mieszkańcy gminy Łanczyn 24 zł. 5, urzędy parafialne: w Sadzawce 4 zł. 40, w Łanczynie 6 zł. 70, Jabłonicy 2 zł. 3, Cucyłowie 10 zł 10, Skopiwce 3 zł. 60, urzędnicy i służba zarządu dóbr w Dorze 4, proboszcz w Pasiecznej 5, obszary dworskie: w Skopówce 1, w Osławcach 8 zł. 20, w Kamiennie 8 zł., w Delatynie 19½ zł., mieszkaniec gminy Majdan górny 1 zł. 60, Fr. Kunz 5, osoby zgłaszające się do starostwa w swoich sprawach 5 zł. 36 ct.

Dla pożarem dotkniętych uczniów złożyli na ręce c. k. dyrektora gimnazyum w Stryju: W. Axentowicz kierown. bursy im. Kraszewskiego 19 zł. 58 ct., uczniowie I. gim. akad. we Lwowie 35 zł. 79 ct., uczniowie VII kl gim. św Anny w Krakowie 100 zł., komitet ratunkowy w Stryju 300 zł., uczniowie gim. Fr. Józefa we Lwowie 151 zł. i książki szkolne uczniowie VIII kl. gim. w Tarnopolu 8 zł. 88 ct, uczniowie VIII kl. gim. w Przemyślu 12 zł. 37 ct., profesor Czesław Pieniążek 19 zł. 30 ct, Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie 60 ct., Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie 19 zł. 5 ct.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 27 maja)

(*L.*) Przewodniczący p. Dąbrowski.

P. Heppe poruszył następującą sprawę: Towarzystwo kolei konnej pobiera dotychczas prowizoryczną taryfę, a na jednej przestrzeni, wbrew interesom publiczności, pobiera nawet podwójną taryfę; należałoby tedy przystąpić już obecnie do uregulowania taryfy stanowczej; w tym sensie sformułował p. radny stósowny wniosek.

P. Dąbrowski odpowiedział, że bezzwłocznie uda się w tej sprawie do Namiestnictwa, które zatwierdziło prowizoryczną taryfę zgodnie z życzeniem Towarzystwa tramwajowego.

P. Heppe poruszył następnie drugą sprawę: Obecnie przystąpiło miasto do kosztownego wybrukowania ulicy Łyczakowskiej, na której mają być założone tory kolei konnej Byłoby rzeczą bardzo pożądaną, ażeby Tramway założył te tory już w chwili obecnej, a nie dopiero wówczas, gdy gmina bardzo znacznym kosztem wybrukuje ulicę, albowiem przez kilkakrotne przerzucanie niszczy się tylko bruk. Według pogłosek, Towarzystwo tramwajowe miało już wnieść do magistratu prośbę o konsens, ale sprawa ma zalegać w magistracie.

P. Dąbrowski odpowiedział, że pogłoska ta jest fałszywą; przeciwnie już w styczniu zawiadomił magistrat Towarzystwo, że na wiosnę ulica Łyczakowska będzie brukowaną i wezwał Towarzystwo, ażeby równocześnie zechciało założyć tory; do tej chwili Towarzystwo nie dało żadnej odpowiedzi.

Dr. Ciesielski wniósł zażalenie na pewnego urzędnika magistratualnego, który posiadającego realność na Łyczakowie, wypuszcza na ulicę nieczystości kloaczne.

P. Dąbrowski przyrzekł położyć stanowczo kres temu postępowaniu.

Z innych spraw załatwiła Rada następujące: Pozwoliła Stowarzyszeniu „Sokół" zamknąć część góry Zamkowej podczas festynu, który w d. 3 czerwca odbędzie się na dochód wykończenia budowy gmachu. Uchwaliła pomnożyć komisyę zarządzającą fundacyą ś. p. Duchenskiego dwoma członkami. Uchwaliła wynająć lokale, w realności p. Signio, na rogu ulicy Stryjskiej i Pańskiej na pomieszczenie komisaryatu I dzielnicy. Odrzuciła prośbę Towarzystwa przemysłowego o zwrot kwoty 420 zł., pobranej od tego Towarzystwa, tytułem kary konwencyonalnej za spóźnioną dostawę kamieni z góry Ratyńskiej i odrzuciła 5 rekursów w sprawach budowniczych.

Nastąpiła dłuższa dyskusya nad sprawą subwencyonowania opery polskiej we Lwowie.

Sprawozdawca sekcyi II, dr. Zucker tak przedstawił sprawę: Na posiedzeniu dnia 22 stycznia r. b. powziął Sejm krajowy następującą rezolucyę: „Opera lwowska może na przyszłość liczyć na subwencyę krajową tylko pod warunkiem i w takiej wysokości, w jakiej gmina król. stoł. miasta Lwowa będzie ją subwencyonowała". Przeciw tej rezolucyi przemawiał w Sejmie dr. Goldman, podnosząc, że nie może być równomierny obowiązek subwencyonowania opery ze strony kraju a gminy, która jest obciążoną rozmaitemi wydatkami. Dr. Goldman dążył do zmodyfikowania powyższej rezolucyi, ale pozostał w mniejszości. W skutek powyższej rezolucyi wystosował Wydział krajowy zapytanie do Reprezentacyi miejskiej, czy i w jakiej wysokości zamierza subwencyonować operę? Magistrat uchwalił dać odmowną odpowiedź a to z uwagi na brak funduszów, zaś sekcya II zastanawiała się przedewszystkiem nad motywami, które komisya budżetowa Sejmu przytoczyła na poparcie powyższej rezolucyi. Motywa te trafiły do przekonania sekcyi II, bo jakkolwiek nie da [illegible] instytucye tego [illegible] być w pierwszym [illegible] przez kraj, to z drugiej [illegible] gminy korzystające [illegible] także wątpliwości, że [illegible] teatralnych, po[illegible] bezpośrednio z instytucyj ich utrzymania tylko winny przyczyniać się do [illegible]. Sekcya II Rady miejskiej nie mogła też podzielać zapatrywania sejmowej komisyi budżetowej, że tak na kraju jako też na gminie ciąży równomierny obowiązek subwencyonowania teatru; przeciwnie wychodziła sekcya II. z zapatrywania, że subwencyonowanie instytucyi narodowej i cywilizacyjnej ciąży w pierwszym rzędzie na

kraju; to też wnosi sekcya II. Rada uchwali: Tytułem subwencyi opery lwowskiej wstawia się do budżetu na r. 1887 kwotę 5000 zł. ale tylko pod warunkiem, jeżeli kraj przedsiębiorstwo teatralne we Lwowie subwencyonować będzie kwotą dotychczasowej wysokości (t. j. 10.000 zł. na dramat i komedyę, 10.000 zł. na operę i 4200 zł. jako subwencyę dawnych Stanów).

Dr. Piętak wystąpił przeciw temu wnioskowi. Szanowny mowca podziela w zasadzie zapatrywanie, że teatra, jako instytucye narodowe i cywilizacyjne, muszą i powinny być subwencyonowane przez gminy, w których obrębie istnieją, ale tylko wówczas, jeżeli te instytucye spełniają istotnie misyę narodową i cywilizacyjną. Niestety, dzisiaj zapanował jakiś prąd dziwny w sztuce, i teatra w ogóle w całej Europie, postradały cechę narodową i cywilizacyjną, a nasz teatr, wstępując w ich ślady, nie odpowiada również dawnemu swojemu zadaniu. Wszakże nie mamy już od dawna ani poważnego dramatu, ani poważnej komedyi, a nikt dowady nie zechce lekkiej farsy, albo podejrzanej wartości operetki zaliczyć do rzędu środków umoralniających i cywilizujących społeczeństwo. Teatr należy obecnie u nas zarówno, jak gdzie indziej, do rzędu lekkich zabaw, obliczonych jedynie na korzyść przedsiębiorcy. Obecnie chodzi o subwencyonowanie opery we Lwowie. Ale czyż my mamy operę? Nie — mamy operetkę i siłami operetkowemi staramy się przedstawiać opery a ten sposób nie przyczyni się z pewnością do wykształcenia muzycznego smaku u publiczności. Wśrod obecnych warunków każdy grosz wydany na subwencyonowanie „opery“ lwowskiej, czy to ze strony kraju, czy gminy, jest zmarnowany, i dlatego jest mowca przeciwny wnioskowi sekcyi II.

Dr. Ciesielski podziela w zasadzie zapatrywania dr. Piętaka, że nie mamy ani poważnego dramatu, ani poważnej komedyi, ale mimo to musi przemawiać za wnioskiem sekcyi II, jeżeli bowiem nie damy subwencyi, to tracimy ostatecznie nawet to, co mamy, a miasto takie, jak Lwów, bez teatru obejść się nie może. Ale dając operze subwencyę w kwocie 5.000 zł. chciałby mowca przysporzyć publiczności jakąś korzyść, mianowicie chciałby, ażeby ceny wstępu do opery nie były wyższe od cen na przedstawienia dramatu i komedyj. Tyczy się to zwłaszcza cen miejsc drugo i trzeciorzędnych; w duchu tego przemówienia sformułował mowca wniosek czyniący zawisłem udzielenie subwencyi od obniżenia ceny wstępu na opery.

Prof. Zacharjewicz zaznaczył, że miasto Lwów zgoła nic nie czyni dla sztuki, a ciągle stawia do niej wielkie wymagania. Chcielibyśmy mieć operę taką jak w Wiedniu albo w Paryżu, ale nie chcemy dać żadnej subwencyi i zapominamy, ile te opery kosztują i ile na ich utrzymanie łożą czy to gminy, czy kraje całe. Przedsiębiorstwo nasze, albo wcale nie subwencyonowane, albo tylko bardzo skromnie subwencyonowane musi się liczyć choćby z zepsutym smakiem publiczności i musi wystawiać tylko takie sztuki, które zapełniają kasę, w przeciwnym bowiem razie kończy się istnienie przedsiębiorstwa. Mowca polemizuje dalej z wywodami dr. Ciesielskiego co do cen w operze, i utrzymuje, że ceny te są zawsze niższe niż we wszystkich innych teatrach europejskich. Dziwnie zresztą wyglądałaby taka uchwała; znaczyłoby to, że jedną ręką odbieramy to, cośmy dali drugą. Mowca zaleca przyjęcie wniosku sekcyi II.

P. Świsterski uczynił wniosek ażeby udzielenie subwencyi uczynić zawisłem od przypuszczenia jednego członka rady miejskiej do składu krajowej komisyi teatralnej.

P. Heppe poparł wniosek p. Zacharyjewicza; dr. Ciesielski zmodyfikował swój wniosek o tyle, że Rada wyraża tylko życzenie, ażeby ceny wstępu na opery nie były wyższe od cen na inne przedstawienia.

Dr. Piętak oświadczył, że wszystkie poprzednie wywody nie zdołały osłabić jego przekonania, że subwencya wśród obecnych stosunków nie powinna być przyznana. Jeszcze raz zaznacza mowca, że jest zwolennikiem subwencyonowania teatru, kultywującego prawdziwą sztukę, ale nie teatru niespełniającego swego wysokiego zadania. Zresztą subwencya w kwocie 5000 zł. nie zdoła w niczem zmienić istniejącego stanu rzeczy.

Po wywodzie dr. Zuckra w obronie wniosku sekcyi II, przyjęła Rada ten wniosek z dodatkowym wnioskiem dr. Ciesielskiego, co do cen wstępu na opery i z dodatkowym wnioskiem p. Świsterskiego.

W końcu przyjęła Rada do wiadomości, że profesor politechniki p. Zbrożek całkiem bezinteresownie sporządził niwelacye kilku poligonów naszego miasta. Za tę bezinteresowną a wielce pożądaną pracę, z której korzystać będzie m. urząd budowniczy przy budowie kanałów, wodociągów itp., uchwaliła Rada podziękować p. Zbrożkowi, a zarazem prosić go, ażeby zechciał zniwelować jeszcze dziewięć punktów, które wskaże mu urząd budowniczy.

Na poufnem posiedzeniu udzieliła Rada wiceprezydentowi p. Julianowi Krechowieckiemu, dwumiesięcznego urlopu; udzieliła przyrzeczenia przyjęcia do związku gminy p. Kazimierzowi Zieńkiewiczowi; przyjęła do związku gminy pp. Chyima Guttmana i Franciszka Maniaka, a prawo obywatelstwa miejskiego nadała p. Ludwikowi Burzyńskiemu.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Konkursy literackie.** Akademia Umiejętności w Krakowie podaje do wiadomości, iż z legatu ś. p. Kaspra Bieleckiego, obywatela krakowskiego cztery nagrody za wypracowanie z zakresu historyi literatury polskiej i poezyi, a mianowicie: 1) Nagroda w ilości 160 zł. za zadanie: „Wpływ i znaczenie królowej Bony w rozwoju humanizmu polskiego“. 2) Trzy nagrody w ilości 100, 80 i 60 zł. za utwory dowolnie wybranej treści poetyckiej, lub prace historyczno - literackie. Prace mają być składane w biurze Akademii najdalej po koniec lutego 1887 r.

Redakcya „Świtu“ w Warszawie ogłasza cztery konkursy na napisanie następujących utworów literackich: 1) powieści jednotomowej (termin 1-go października, nagroda 150 rs.); 2) nowelli, która obejmować winna około 1000 wierszy druku (termin 1-go września nagroda 50 rs); 3) felietonu, czyli kroniki faktów bieżących (termin do 28 maja r. b, nagroda 25 rs.); 4) rozprawy p. t „Jak najlepiej spożytkować przemysł wiejski kobiecy“ objętość pięciu arkuszy druku (termin do 1-go października, nagroda 60 rs.) Prace nagrodzone będą pomieszczone w szpaltach wspomnianego pisma, za wynagrodzeniem, według normy przez redakcyę przyjętej.

Na konkurs literacki, ogłoszony przez *Tygodnik Illustrowany* na napisanie nowelki lub szkicu historycznego, nadesłano utworów sto siedmdziesiąt, na napisanie zaś wiersza o kobiecie, przez kobietę, utworów ośmdziesiąt sześć. Z powyższych prac zakwalifikowano do czytania w dziale prozy utworów sto piętnaście, w dziale po... utworów czterdzieści dwa. Reszta, z pow... niezachowania konkursowych warunków, została odsunięta. Komitet konkursowy składają pp. Władysław Bogusławski, dr. Jan Brzeziński, Piotr Chmielowski, Tadeusz Czapelski, Maryan Gawalewicz, J. Gebethner, Ludwik Jenike, Wincenty Korotyński. St. M. Rzętkowski, Wacław Szymanowski i Wolff.

* *
*

(*Z.*) Marcinkowski, jeden z naszych najbardziej utalentowanych młodych rzeźbiarzy, goszczący obecnie w kraju, wykonał — jak donosi *Echo de France* — biust Bohdana Zaleskiego, odznaczający się wielkiem podobieństwem i artystycznemi zaletami, jakich zwykle niebrak w utworach sympatycznego artysty. W tegorocznym „salonie“ paryskim zwracają uwagę znawców dwa jego popiersia: jeden hrabiny Mycielskiej, drugi generała Edmunda Taczanowskiego.

* *
*

Nowe książki nadesłano do redakcyi: *Sabina* powieść Michała Bałuckiego, nakład S. Lewenthala w Warszawie. *Kwiat Szczęścia* powieść Elżbiety Werner, przekład z niemieckiego Antoniny Morzkowskiej, nakład S. Lewenthala w Warszawie.

* *
*

— **Britisch Muzeum.** W ostatnich czasach zostały otwarte galerye w zachodniem skrzydle Britisch Muzeum w Londynie, które uległy zupełnemu przekształceniu; dawniej znajdował się tam zbiór zoologiczny, który przed dwoma laty przeniesiono do South Kensington; oprócz rzadkich kolekcyi zbiorów wschodnich, znajdują się tam obecnie kolekcye etnograficzne, i sławna przedhistoryczna kolekcya Christy, zapisana dla muzeum brytyjskiego w 1865 r. Całość stanowi najciekawszą wystawę narzędzi i przedmiotów różnego rodzaju, należących do wszystkich ras ludzi, dawnych i teraźniejszych, i jest rzeczywiście pod względem kompletu największa w całym świecie. Żeby dać słabe pojęcie o tych zbiorach, dość będzie powiedzieć, że obok starożytności greckich i rzymskich, starych bronzów, pomników etruskich, egipskich i assyryjskich, klejnotów greckich, trojańskich i kartagińskich, obok galeryi przedhistorycznej, nie mającej sobie równiej, znajdują się tam przybory i płody narodów Azyatyckich, dzikich i cywilizowanych, Jawy, Sumatry, Australii, Nowej Zelandyi, Polinezyi, wysp Sandwichskich, Afryki, Ameryki północnej i południowej. Okazuje się z tego jak gorliwą jest zapobiegliwość zarządu Britisch Muzeum, w rozwijaniu wszechstronnem tej pięknej instytucyi. Jeszcze takich lat kilka, a jeśli tylko gorliwość ta będzie postępować tym samym trybem, to muzeum, ze swą bogatą biblioteką i nieporównanemi kolekcyami stanie się najpiękniejszem na całym świecie. Zarząd Muzeum ogłasza corocznie sprawozdanie które rozdawane bywa członkom Parlamentu. Każdy z szefów licznych oddziałów muzealnych stara się złożyć dowody swojej gorliwości w poszukiwaniu i dostarczaniu do muzeum coraz rzadszych przedmiotów, a rezultat tych wspólnych starań przyczynia się do coraz większego udoskonalenia. Rzut oka na ostatnie sprawozdanie ogłoszone w 1885 r. może najlepiej wykazać odniesione rezultaty. Biblioteka wzbogaciła się w ciągu roku o 31.747 tomów, z których połowę zakupiono, a połowę uzyskano w drodze darowizny lub zapisu. W tej liczbie znajduje się wiele rzadkich i kosztownych dzieł. Oddział Map, pomnożył się o 4.599 egzemplarzy; departament Manuskryptów o 1.491 sztuk; a specyalny Wschodni departament Manuskryptów o 148. Departament sztychów zyskał 1 994 oryginalnych rysunków lub szkiców ze wszystkich szkół; departament wschodnich starożytności 1.653 przedmiotów, a greckich i rzymskich starożytności 518; departament Medali 3 554. Wszystko to zostało natychmiast szczegółowo zarejestrowane, wciągnięte do katalogu, ponumerowane i opisane. Wzorowy porządek panujący w całem muzeum i we wszystkich jego częściach obudza rzeczywiste podziwienie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

** **Targ zbożowy.***) Dnia 28go maja, 1886 r.

Lwów, Pszenica 8.— do 8·90, żyto 5·80 do 6·50, jęczmień 5·50 do 7·—, owies 6·40 do 6·80, groch 7·— do 10·50, wyka 7·— do 8·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała 35·— do 55·—, koniczyna szwedzka 35·— do 55·—.

Tarnopol, Pszenica 8·— do 9·—, żyto 5·65 do 6·85, jęczmień browarny 5·— do 6·—, owies 6·50 do 6·75, groch 6·— do 10·—, wyka 6·— do 7·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —.— do —.—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała 32·— do 50·—, koniczyna szwedzka 30·— do 40·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·80 do 8·65 żyto 5·50 do 5·80, jęczmień 5·— do 5·50, owies 6·50 do —·—, groch 6·— do 9·50, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —.— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 9·10, żyto 6·— do 6·60, jęczmień 5·80 do 7·—, owies 6·50 do 7·—, groch 7·— do 11·—, wyka 7.— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 8·55, żyto 5·50 do 6·20, jęczmień 5·30 do 6·40, owies 5·25 do 5·60, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·— do 10·— nominalnie.

Okowita za 10.000 litr. prct. loco Lwów zł. 22·50 do 22·85.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan kontynuował wczoraj z rana szczegółową inspekcyę wojsk załogi wiedeńskiej, mianowicie wystąpił do popisu pułk piechoty nr. 89.

Najj. Pani i Najd. Arcyks. Marya Walerya wyjadą dnia 1 czerwca z Wiednia na kilkotygodniowy pobyt do Feldaffing a w lipcu przybędą do Ischl.

Do *Pol. Corr.* donoszą pod dniem przedwczorajszym, iż już od dwóch tygodni we wszystkich tych powiatach Galicyi zachodniej, w których obiegały znane niepokojące pogłoski zostały zredukowane posterunki żandarmeryi, wzmocnione chwilowo o 1—3 ludzi, do normalnego stanu, albowiem wszelka dalsza obostrzona czujność okazała się zupełnie zbyteczną.

Baron Hye, tajny radcy, członek Izby panów, były minister sprawiedliwości i kierownik Ministerstwa oświaty, członek trybunału państwowego obchodził przedwczoraj 80 rocznicę swoich urodzin. Najj. Pan raczył przy tej sposobności, jak już wiadomo z wczorajszej depeszy zamianować sędziwego jubilata kanclerzem orderu żelaznej korony. Baron Hye, który już od roku 1867 jest kawalerem pierwszej klasy tego orderu otrzymał liczne depesze gratulacyjne pomiędzy innemi od Najd. Arcyksiężnej Wilhelma. — Osobiście złożyli mu życzenia Prezes gabinetu hr. Taaffe, kierownik Ministerstwa sprawiedliwości dr. Pražak i wiele innych osobistości zajmujących wybitne stanowiska.

Presse pisze: Wtorkowy wybór uzupełniający w kuryi wiejskiej Krems-Horn, który skończył się zwycięstwem antisemity Fürnkranza, zasługuje na nieco baczniejszą uwagę. Przed rokiem został tam wybrany w ściślejszym wyborze 216 gł. przeciw 130 głosom kandydat niemiecko-austryackiego stronnictwa, Schürer, klerykalni bowiem woleli oddać swoje głosy na zwolennika partyi niemiecko-austryackiej, niżeli na niemiecko-narodowego antisemitę. Obecnie p. Fürnkranz wyszedł z urny 218 gł. przeciw 153 głosom klerykalnym. Wobec tego nasuwa się pytanie, czy od zeszłego roku w okręgu Krems-Horn zaginęło zupełnie niemiecko austryackie stronnictwo, lub też wówczas działało wspólnie z partyą antisemicką. Czyż nie było właściwiej i logiczniej wstrzymać się od głosowania, skoro już nie chciano popierać kandydata klerykalnego, niżeli głosować na osobistość, nie mającą nic wspólnego z niemiecko-austryackiem przekonaniem?

Parlament niemiecki, przedyskutowawszy projekt nowego podatku spirytusowego w drugiem czytaniu, odroczył się na czas dłuższy i zbierze się na nowo dopiero wtedy, gdy komisya złożona z 28 członków ukończy swe obrady nad owym projektem. — Pruska Izba deputowanych ma się również odroczyć w przyszłym tygodniu po odbyciu ostatecznego głosowania nad projektem dotyczącym ustanawiania nauczycieli i nauczycielek w szkołach elementarnych w dawniejszych ziemiach polskich. Jak wiadomo, projekt ten zmienia konstytucyę i dla tego peryod trzechtygodniowy przedzielać powinien trzecie czytanie od ostatecznego.

Według informacyi *Pol. Corr.* w najbliższym czasie można się spodziewać zniesienia blokady wybrzeży greckich i ponownego skoncentrowania floty międzynarodowej w zatoce Suda.

Paryski korespondent *Nat. Ztg.* donosi, że w razie uchwalenia przez Izbę poselską wyroku przeciw potomkom książąt panujących we Francyi, przyjść może do zatargu z senatem. Pomimo bowiem większości republikańskiej senatu, mieli senatorowie oświadczyć, że uchwały wydalającej nie zatwierdzą.

W kołach republikańskich wywołać miał wielkie oburzenie przeciw sobie poseł francuski w Lizbonie p. Billot. Donoszą bowiem, że w czasie uroczystości weselnej następcy tronu portugalskiego z księżniczką Orleańską, powiedział między innemi, że małżeństwo to następcy tronu z córką Francyi wzmocni przyjazne stosunki Francyi z Portugalią. Pisma skrajne uderzyły na rząd z tego powodu, a z kół półurzędowych zapewniają, że p. Billot nie zawiadomił gabinetu o treści przemówienia swego przed wypowiedzeniem i że otrzymał za to naganę. Radykalna frakcya domaga się wszakże surowszej kary, a mianowicie, odwołania posła.

O zmarłym pułkowniku Herbinger. który w Tonkinie zasłaniał odwrót z pod Langson i zostawał pod oskarżeniem opieszałości, lecz przez sąd wojenny uniewinniony został, obiega w Paryżu pogłoska, że śmierć swoją przyspieszył samobójstwem. Twierdzą, że pułkownik nie mógł przenieść czynionego mu zarzutu, jakoby zarządził odwrót w stanie nietrzeźwym. W ciągu choroby i przed skonaniem, powtarzać miał nieustannie: „Mnie robić zarzut opilstwa, to niegodne!“

Organ belgijskich socyalistów *Le Peuple* zapowiedział artykuł z powodu zakazu odbycia wielkiej demonstracyi w Zielone Świątki w Brukselli, a na razie podał tylko rozporządzenie burmistrza Bulsa. Ludność stolicy przyjęła natomiast zakaz z wielką radością.

Dzienniki włoskie obu stronnictw przeciwnych odzywają się z zadowoleniem o rezultacie wyborów. Prasa przychylna rządowi wyraża zadowolenie, że zdołano uniknąć przesilenia gabinetowego i że Depretis znajdzie w Izbie większość. Frakcya opozycyjna zaś cieszy się częściowemi porażkami kandydatów rządowych w okręgach, z których wyszli nieliczni reprezentanci radykalizmu i socyalizmu. *Diritto* odnowił wycieczki przeciw Depretisowi, przypisując intrydze prezesa gabinetu porażkę pentarchistów.

Z Londynu donoszą o niezmiernem wzburzeniu w kołach politycznyah. Gladstone zaprosił na walną konferencyę frakcyę Chamberlainistów, natomiast pominął liberalnych, którzy oświadczyli się za Har-

tingtonem, co rzuciło popłoch w kołach liberalnych. Poczytują wielomowność przeciwników bilu irlandzkiego za zły prognostyk, stronnictwo Gladstona mówi tylko w parlamencie, za obrębem murów parlamentu agituje bardzo żywo, a prasa liberalna zapisuje jedynie zdania nieprzychylne konserwatystów, nie wdając się w przepowiednie.

Prezydent duńskiej Izby deputowanych Berg, obchodził w sobotę srebrne wesele swoje w więzieniu, na które skazany został za znane wystąpienie czynne przeciw władzom na zgromadzeniu wyborczem. Mógł w razie podania prośby uwolnić się na dni kilka, ale nie chciał tego zrobić. Pozwolono natomiast przybyć deputacyom i rodzinie do więzienia. Deputacya stronnictwa liberalnego przybyła z darem 45.000 koron i srebrną zastawą stołu jadalnego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 28 maja. (*Tel. pryw.*) Dnia 1 czerwca b. r. wyjedzie Najjaśniejsza Pani wraz z Najdostoj. Arcyks. Maryą Waleryą do Feldaffing, gdzie zabawi 14 dni.

Schönbrun, 28 maja. (*Tel. pryw.*) W tutejszej kaplicy zamkowej odbyło się dzisiaj żałobne nabożeństwo za spokoj duszy ś. p. Arcyks. Zofii.

Brody, 28go maja. (*Tel. pryw.*) Notaryusz p. Antoni Witosławski został wybrany jednogłośnie burmistrzem brodzkim.

Wiedeń, 28 maja. W Izbie deputowanych wniósł Rząd projekt ustawy, tyczący się przedłużenia zasystowania sądów przysięgłych w Cattaro.

Izba uchwaliła następnie jednogłośnie przystąpić do obrad szczegółowych nad projektem ustawy o zabezpieczeniu robotników na wypadek kalectwa; rozpoczęto też natychmiast rozprawę szczegółową.

Wiedeń, 28 maja. (*Tel. pryw.*) W komisyi cłowej wniósł deput. Chamiec, aby kwestyę olejów mineralnych uchylić z porządku dziennego, albowiem sprawa ta jako bardzo ważna, wymaga koniecznie dojrzałej rozwagi. Referent przychylił się do wniosku i zgodził się na dodatkowy wniosek dep. Süssa, aby przedłożoną na tem posiedzeniu propozycyę co do sposobu oclenia petroleum, ogłosić drukiem i doręczyć jak najrychlej członkom komisyi. Oba te wnioski zostały przyjęte, wszystkie zaś inne pozostawiono w zawieszeniu. Następnie przyjęto cały rozdział.

Wiedeń, 28 maja. *Politische Corresp.* donosi, że w skutek interwencyi Rządu austryackiego z powodu zażaleń na opieszałość rumuńskiego urzędu cłowego w Ickanach, dał rząd rumuński najsolenniejsze przyrzeczenie, że do wszystkich towarów, które do dnia 31 maja przekroczą granicę rumuńską, będzie zastósowaną taryfa konwencyjna.

Wiedeń, 28 maja. (*Tel. pryw.*) Towarzystwo *Czerwonego Krzyża* otrzymało z Serbii 32 medalów za znakomite usługi oddane w służbie pielęgnowania chorych i rannych.

Grac, 28 maja. (*Tel. pryw.*). Styryjskie stowarzyszenia robotnicze rozwiązują się dobrowolnie.

Celowiec, 28 maja. W mi stecz ku St. Andrea (w dolinie Levanty), wybuchł okropny pożar; spaliło się 55 domów i zabudowań; w ogniu stracił życie jeden człowiek; stłumienie pożaru było utrudnione z powodu braku wody i silnego wichru; z sąsiednich miejscowości przybyły straże pożarne na pomoc.

Węgierski Hradysz, 28 maja (*T.p*). Zgromadzenie wyborców uchwaliło ponownie postawić kandydaturę namiestnika Schönborna na posła do sejmu krajowego.

Moskwa, 28 maja. Przemówienie metropolity Joanicyusza do cara, gdy tenże przybył do cerkwi metropolitalnej, należy o tyle sprostować, „iż metropolita nie powiedział, że fakt przywrócenia floty Czarnego morza jest spełnieniem jednego z życzeń poprzednich carów przekazanych testamentem“ lecz jest spełnieniem „najgoręszych życzeń cara i ludu rossyjskiego“.

Sofia, 28 maja. (*Tel. pr.*) Obiega pogłoska, że podjęto poważne rokowania z towarzystwem utrzymującem ruch na kolejach tureckich co do wybudowania bułgarskiej przestrzeni kolei wschodniej.

Ateny, 28 maja. (*Tel. pr.*) Rząd grecki poczynił kroki w celu przyspieszenia zniesienia blokady.

Paryż, 28 maja. W sprawie banicyi książąt krwi przedłożył rząd Izbie projekt ustawy, zawierający dwa artykuły. Artykuł pierwszy upoważnia ministra spraw wewnętrznych, członkom byłych rodzin panujących zabronić pobytu we Francyi. Drugi artykuł wylicza kary za przekroczenie zakazu; kary te sięgają aż do 5-letniego więzienia. Minister sprawiedliwości, notyfikując ten projekt ustawy, oświadczył, że republika zniosła ustawy tyczące się książąt krwi, i miała prawo spodziewać się, że książęta rodzin dawniej panujących szanować będą instytucye republikańskie. Tymczasem zawiodły nadzieje; książęta korzystali z każdej sposobności, ażeby tylko osłabić republikę. Rząd mniema tedy, że nadeszła chwila, w której temu stanowi rzeczy należy kres położyć. Minister odczytał poszczególne artykuły projektu ustawy a podczas czytania przerwała mu prawica domagając się, ażeby sprawa ta uznaną została za nagłą. Uchwalono nagłość i projekt ustawy odesłano do biura. Wybór komisyi nastąpi prawdopodobnie w sobotę.

Basly przedłożył wniosek, ażeby dobra byłych rodzin panujących zostały zwrócone narodowi i ażeby z dochodów tych dóbr były dotowane kasy przeznaczone na zaopatrzenie starców. Wniosek uznano za nagły i przekazano go tak samo jak projekt ustawy o wydalaniu książąt osobnej komisyi.

Guyot domagał się rozdziału Kościoła od państwa.

Paryż, 28 maja. (*Tel. pr.*) Przypuszczają, że senat odrzuci dekret banicyi książąt krwi.

Paryż, 28 maja. *Biuro Reutera* donosi z Chicago pod d. 25 b. m., że pewien tamtejszy dom handlowy zawarł kontrakt z francuskim rządem co do dostawy dla armii francuskiej 7 milionów puszek zmięsną konserwą.

Londyn, 28 maja. W Izbie gmin oświadczył Gladstone, iż gdyby nastąpiło drugie czytanie irlandzkiego bilu administracyjnego, rząd nie będzie się domagał, aby Izba przeprowadziła dalsze obrady nad bilem w zakresie sesyi zwyczajnej.

Izba 180 głosami przeciw 104 odrzuciła projektowane przez dep. Healy zmiany w ustawie o posiadaniu broni. Przeciw tym zmianom wystąpił także rząd. Healy przemawiał następnie przeciw przejściu do dyskusyi szczegółowej i oświadczył, że bil o posiadaniu broni nie będzie mógł być wykonywanym w Irlandyi bezstronnie i ku zadowoleniu władz centralnych. Healy wyraził w końcu życzenie aby moc obowiązująca bilu została ograniczoną do jednego roku. Izba załatwiła następnie bil w dyskusyi szczegółowej.

Londyn, 28go maja. Do biura *Reutera* telegrafują z Youkahamo, że w Południowej Japonii cholera się wzmaga.

Londyn, 28 maja. W pałacu ministerstwa spraw zagranicznych odbyło się wczoraj zwołane przez p. Gladstona zebranie liberalnych deputowanych. P. Gladstone poczynił ważne ustępstwa w sprawie udziału deputowanych irlandzkich w państwowym parlamencie.

Wiedeń, 28 maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby panów zawiadomił baron Königswarter, iż występuje z komisyi dla kontroli długu publicznego. Hr. Falkenhayn wniósł o wybór specyalnej komisyi z 15 członków dla taryfy cłowej. Wniosek przyjęto.

Wiedeń, 28 maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych Rząd przedłożył projekt ustawy o wolnym od cła dowozie z Serbii i Bułgaryi kukurudzy i prosa, tudzież projekt ustawy o przedłużeniu mostarsko-metkowickiej linii żelaznej do Serajewa.

Wiedeń, 28 maja. Rozporządzenie ministeryalne zakazuje przewozu pochodzących z Rumunii owiec, koni, nierogacizny i t. d. a to począwszy od 1 czerwca b. r. Zakaz ten został spowodowanym względami weterynaryjnemi.

Bruksela, 28 maja. Stronnictwo robotników postanowiło urządzić dnia 13 czerwca we wszystkich stolicach prowincyonalnych manifestacye socyalistyczne. Gdyby zaś władze niechciały dać na to zezwolenia, zwołanym będzie na 13 czerwca wielki kongres socyalistyczny.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 28 maja 1886 r. godzina 10 min. 35. Akcye kredytowe 283·30, Anglo-Austr. 117·50 Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Połuaniowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 95·75, 6% listy zastawne banku krajowego 95·—, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 95·—, Napoleondor 10 03·— Rubel papierowy 1·24·—. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 27 maja 1886. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. zł. —·— do —·—, do ——, zł., żyto —·— do —·—, zł., kukurudza —·—, do —·—, zł., jęczmień —·—, do —·—; okowita do —·—, zł., owies —·— do 25.— za litr per 10.000 litr procent 24.75·—

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 27 maja 1886.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. (bez kupona)	199	50	202	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	228	50	232	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	285	50	290	50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	100	80	101	80
„ „ „ 4 prc. w. a.	94	50	95	50
„ „ „ 5 prc. okresowe	100	80	101	80
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	92	50	93	50
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	95	50	96	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	70	103	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	35	100	35
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	45	102	45
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi (bez kupona)		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	70	105	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	99	25	100	25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	—
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	26	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	84	5	94
Dukat cesarski	5	86	5	96
Napoleondor	9	98	10	08
Półimperyał	10	30	10	40
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$23^1/_4$	1	$25^1/_4$
100 marek niemieckich	61	75	62	50
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 26 maja 1886.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	85.20	85.35
luty-sierpień	85.15	85.30
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	85.40	85.60
kwiecień-październik	85·45	85.65
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	130.—	130.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	138.60	139.10
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.—	140.50
„ „ 1864 po 100 złr.	171 75	172.25
„ „ 1864 po 50 złr.	171.75	172 25
Renty Com. po 42 lir. austr.	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	158.70	159.20
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	101.85	102 —
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	117.20	117 40
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.20	105.50
Galicyi	105.20	105.70
Niższej Austryi	108.50	109.50
Siedmiogrodu	105.30	105.80
Węgier	105 30	105.80
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.20	117.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	283 60	284.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	540.—	541.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	225.30	225.70
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	879.—	881.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dnn. po 500 zł. m.	409.—	410.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	243.50	244.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2352	2357
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	199.—	199.25
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	228.75	229.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	232.40	232.80
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	109.60	110.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	179.50	180.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.50	100.80
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.25	100.75
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.—	95.50
„ „ „ „ po 5 prc.	101.30	101.70
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.30	101.70
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	95.75	96.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc.	103.10	103 30
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.60	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	100.60	101.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.50	102.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	103.75	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.70	99.10
„ „ po 100 zł. w. a.	118.25	118·50
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	101.20	101.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	100.50	101.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	84.—	84.40
z r. 1884	93.10	93·40
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł 5 pr. w. a.	101.80	102·20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	176.—	176.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.75	45.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119.25	119.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.70	18.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	31.85	[illegible]
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.75	48.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.80	[illegible]
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.—	[illegible]
„ „ „ po 5 zł.	9.—	[illegible]
„ węgiersk. „	18.50	19.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	57.—	57.75
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	37.—	—.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	136.—	[illegible]
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	69.—	[illegible]
„ „ po 50 zł. w. a.	83.—	[illegible]
Waldsteina po 20 zł. m. k.	43.—	[illegible]
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	126.75	127.10
Paryż za 100 fr.	50.15	50.35
Kurs złota		
Dukat cesarski men.	5.91	5.95
„ pełnej wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	10.03	10.04
Rossyjski imperyał	10.32	10.34
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński dnia 27 maja 1886.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w bank otach	85	25
„ „ „ w srebrze	85	50
Renta w złocie	117	40
5 prc. austr. renta marcowa	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	878	—
„ „ kredytowego	283	75
Londyn	126	75
Srebro		
Napoleondor	10	03
Dukat cesarski men.	5	95
100 marek niemieckich	62	—

L. 2070 (3844 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnnj Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciwko Józefowi Gleniowi pto 150 złr. przedsięweźmie dnia 28 czerwca, 26 lipca i 30 sierpnia 1886 o godz. 10 rano w budynku sądowym licytacyjna sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 37 ks. gr. Brzeziny zapisanej, Józefa Glenia własnej.

Cena wywołania 300 złr. wadyum 30 złr. Na wypadek niesprzedania powyższej realności na wyznaczonych terminach do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających wyznaczono termin na dzień 27 września 1886 o 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Sylwester Chmura z Brzezin.

Ropczyce, 11 marca 1886.

L. 1708. (3874 1—3)

W dniach 31 maja, 28 czerwca i 2 sierpnia 1886 zawsze o 10 godzinie z rana odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Jurka Biłyczko własnej, pod l. k. 391 subrep. 40 w Perehińsku powiatu Dolińskiego położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 100 zł. z pn. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków w registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Rożniatów, 24 kwietnia 1886.

L. 1927. (3875 1—3)

W dniach 31 maja, 28 czerwca i 2 sierpnia 1886 zawsze o 10 godzinie z rana odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności, Michała Szutki własnej, pod lk. 922 subrep. 624 w Perehińsku powiatu dolińskiego położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 98 zł. zpn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków w registraturze można przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Rożniatów, 2 maja 1886.

L. 5851. (3873 1—3)

W dniach 4 czerwca, 5 lipca i 6 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności pod lk. 318 w Rożniatowie położonej nieintabulowanej, spadkobierców ś. p. Michała Rewegi własnej, z domu mieszkalnego i ogrodu się składającej, na rzecz Hersza Dawida pto 67 zł. 98 ct. z pn.

Cena wywołania 150 zł

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów, 3 maja 1886.

L. 7330. (3872 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Tarasa Dilewy przeciw Michałowi Seniuk pto 20 zł. 41 ct. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 73 w Wołosowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w terminach 27 maja, 30 czerwca i 27 lipca 1886 każdym razem o godzinie 9tej przed południem.

Cena wywołania 70 zł. wa.

Zakład 7 zł. wa.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna, 29 stycznia 1886.

L. 8612. (3877 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 28 maja i 28 czerwca 1886 powyżej ceny szacunkowej, licytacya realności l. k. 31 subrep. 22 według wyk. hip. 104 gminy Janówki objętej, Teodora Dyrów własnej, na rzecz zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie pto 100 zł. 12 ct. z pn.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Wasyla Semków z Janówki.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 2 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów 3 maja 1886.

L. 8379 (3876 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 31 maja i 2 lipca 1886 powyżej ceny szacunkowej lub za takową licytacya realności lk. 8 subrep 71 według wyk. hip. 241 gminy Janówki objętej, Wasyla Uhrynów własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 140 zł. 64 ct. zpn.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Wasyla Semków z Janówki.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzien 6 sierpnia 1886 o godz. 10 z rana.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów, 3 maja 1886.

L. 590. (3864 1—3)

W dniach 17 czerwca, 15 lipca i 5 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszo sądowym zabudowaniu, celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 24 rat po 6 zł tudzież resztującego kapitału 22 zł. 3 ct. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 14 subrep. 1 w Bitkowie położonej, do dłużników Michała i Dmytra Andrusiaków należącej, z tą uwagą, że realność ta w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 415 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, dnia 3 kwietnia 1886.

L. 1741. (3868 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 1 lipca 1886 nawet niżej ceny szacunkowej jednak nie poniżej zahipotekowanych długów, licytacya realności l. 12 w Brundorf według wykazu hip. l. 20 gminy kat. Kiernica z Kolonią Brundorf Filipa Bäckera własnej, na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 400 zł. 56 ct.

Cena wywołania 1800 zł.

Wadyum 90 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Jana Gerono z Brundorfu.

Gródek, dnia 31 marca 1886.

L. 10075. (3869 1—3)

Podaje się do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jwana Tokaryka przeciw Julianowi Kordaszowi pto 150 zł. w. a. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod n. k. 909 w Horodence położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Juliana Kordasza własnej, dnia 28 czerwca, dnia 29 lipca i dnia 30 sierpnia 1886, każdym razem o godz. 9 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 510 zł. w. a., do licytacyi przystępujący mają 10 prc ceny szacunkowej jako wadyum złożyć.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 30 marca 1886.

L. 4385. (3870 1—3)

Na rzecz Herscha Bergensteina o 100 zł wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 23 czerwca, 28 lipca i 25 sierpnia 1886 o 9 rano przymusowa sprzedaż realności Salamona Kugelmasa pod l. k. 81 w Czerniatynie objętą, wyk. hip. l. 920.

Cena szacunkowa 605 zł.

Zakład 60 zł. 50 ct.

Reszta warunków i akt w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 18 lutego 1886.

L. 2679. (3878 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie wiadomo czyni, że celem wydobycia wywalczonej przez Józefa Dickera kwoty 60 zł. wa. z pn. przeprowadzi tenże sąd egzekucyjną sprzedaż 1 kawałka pola „za Perekopom" zwanego, do realności pod l. k. 19 w Żurawnie należącego, ciała tabularnego niestanowiącego, Józefa Babija własnego, dnia 12 sierpnia, dnia 16 września 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, na których ten grunt tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedany zostanie.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkową 200 zł. a. w.

Poręczne wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków w sądzie wglądnąć można.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 28 kwietnia 1886.

L. 2896. (3871 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Bera Rosenmana w kwocie 1185 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 7 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya połowy realności pod l. k. 267 w Rozdole wedle wykazu hipotecznego 716 leżącej masy Mojżesza Bera Brandweinbrennera własnej, że sprzedaż nawet poniżej ceny wywołania 1393 zł. 30 ct. nastąpić może, jako wadyum kwotę 140 zł. złożyć należy i że dla leżącej masy spadkowej Bendita Domma i tych wszystkich, którzyby po dniu 16 lutego 1885 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego na połowie realności pod l. 267 w Rozdole prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, Jana Blonarowicza c. k. notaryusza w Mikołajowie kuratorem ustanowiono.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów, dnia 7 kwietnia 1886.

L. 2760 (3754 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 17 czerwca i 19 lipca 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 sierpnia 1886 nawet poniżej takowej licytacya 1/8 i 5/8 części realności l. 216 w Rohatynie wedle Dom. Tom. III. pag. 126 217 nr. 3. 4. twier. spadkobierców ś. p. Stefana Skrockiego własnej na rzecz ogólnego rolniczo kredytowego Zukładu dla Galicyi i Bukowiny pto 840 złr

Cena wywołania 1600 złr. wadyum 160 złr.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych; ustanawia się kuratorem adw. dra Lipinera w Rohatynie.

Rohatyn, 5 maja 1886.

L. 2149. (3775 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredyt. włośc. o 19 rat po 6 zł. 6 zł. 32 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie 17 czerwca 1886 o 11 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż realności Adama Zająca objętych, wyk. hip 266, 267 w Magierowie za jakąbądź cenę.

Wadyum 35 zł. i 5 zł.

Inne warunki do przeglądu w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Niemirów, 30 marca 1886.

L. 1943. (3714 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Heleny Kruszelnickiej na rzecz Majera Rapaporta sumy 900 zł. aw. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w terminach dnia 28 czerwca, 19 lipca i 26 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowy jawny przetarg sumy 900 zł. aw. z 15 prc. odsetkami od dnia 3 czerwca 1879 bieżącemi i kosztami sądowemi 10 zł. 67 ct. aw. z większej sumy 8000 zł. względnie 5000 zł. w stanie biernym dóbr Baryłów na karcie C. poz. 22 na rzecz wymienionej dłużniczki intabulanej.

Cenę wywołania stanowi suma 1819 zł. 75 ct. aw.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania t. j. 182 zł.

Na pierwszych dwóch terminach suma powyższa tylko powyżej lub za cenę wywołania przy trzecim zaś terminie także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków przetargu przejrzeć można w registraturze sądowej lub w dniu przetargu przy komisyi przetargowej.

O tem zawiadamia się też wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 23 marca 1886 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawa zastawu na sumie przedmiotem przetargu będącej, nabyli, lub którymby niniejsza uchwała przetargowa lub też później w tej sprawie zapaść mające uchwały należycie doręczone być nie mogły na ręce kuratora adw. dr. Wesołowskiego w Złoczowie, którego zastępcą adw dr. Mijakowski w Złoczowie ustanowionym został.

Złoczów, dnia 8 maja 1886.

L. 28552. (3779 3—3)

W celu zabezpieczenia dostawy kamienia tłuczonego do konserwacyi gościńców państwowych w lwowskim okręgu budowniczym w trzyletnim okresie 1887, 1888 i 1889 odbędzie się w dniu 17 czerwca 1886 w c. k. Starostwie we Lwowie publiczna licytacya przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa na rok 1887 wynosi: a) na krakowskim gościńcu 1850 met. sześć. tłuczonego kamienia w cenie fiskalnej 5.817 zł. 5 ct.

b) podolskim gościńcu 2280 met. sześć. tłuczonego kamienia w cenie fiskalnej 8.846 zł. 35 ct.

c) na przemyskim gościńcu 3200 met. sześć. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 11.077 zł. 80 ct.

d) na samborskim gościńcu 930 met. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 2.175 zł. 70 ct.

e) na stryjskim gościńcu 2.250 metr. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 10.006 zł. 95 ct.

f) na żółkiewskim gościńcu 1610 met. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 7.714 zł. 30 ct., razem 12.120 metr. sześc. kamienia tłuczonego w kwocie fiskalnej 45 638 zł. 15 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał z wyznaczonych kamieniołomów należy, mogą być przejrzane w wymienionym c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyższym terminie najpóźniaj do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w 5 prc. wadyum ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami. Oferty nie ułożone według wzoru w § 45 warunkach licytacyi przepisanego lub też nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15 maja 1886.

L. 5675 (3786 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 2 lipca 1886 i dnia 6 sierpnia zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie w zabudowaniu sądowem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 59 m. w Buczaczu położonej wedle Dom. I. pag. 221 n. 8. haer Samuelego Gottfrieda własnej celem ściągnięcia pretensyi Adolfa Byka, jako prawonabywcy towarzystwa handlowego we Lwowie w kwocie 3.300 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 16.355 zł. 54 ct. w. a., wadyum 1.635 zł a. w.

Na terminach powyższych sprzedaną zostanie ta realność tylko za lub wyżej ceny wywołania.

Termin do ułożenia warunków lżejszych gdyby sprzedaż na wyznaczonych terminach nie nastąpiła, naznacza się na dzień 6 sierpnia 1886 godzinę 11 rano.

Kuratorem wierzycieli którzyby po dniu 13 października 1884 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze z jakiego kolwiek powodu doręczonem niezostały, ustanowiony jest pan adwokat Dr. Teodozy Hubrich w Buczaczu.

Reszta warunków są do przejrzenia w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 6 Maja 1886.

L. 1084 (3784 3—3)

C. k. sąd obwodowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie jako to sześciu rat po 12 złr. i reszty kapitału 281 złr. 67 ct. z pn. odbędzie się dnia 1 lipca 5 sierpnia i 9 września 1886 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż dóbr Zaskawie czyli Czorcza ze Strzyżowem.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 17400 złr. poniżej której dobra na pierwszym i drugim terminie sprzedane nie będą.

Wadyum wynosi kwotę 1740 złr.

Wadowice, 23 kwietnia 1886.

L. 8087 (3753 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie tj. 9 rat po 6 złr. 67 ct. tudzież reszty kapitału 90 złr. 35 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 80 rep 166 w Sółku położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Tymka Załuckiego własnej w drodze publiczoej licytacyi w dniach 17 czerwca, 19 lipca i 18 sierpnia 1886 zawsze o godz. 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 złr. Wadyum wynosi 25 złr. wa., resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania przejrzeć można w tus registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli którymby możliwie na tej samej realności prawo zastawu przysłużyć oraz tych wszystkich którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 30 września 1885.

L. 371. (3817 2—3)
Dnia 30 czerwca, 3 sierpnia, 7 września 1886 o godzinie 11 rano odbędzie publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 59 w Tworkowy i połowy realności wyk. hipot. 114 księgi gruntowej gminy Tworkowa objętej, Szczepana Olchowy własnej, na rzecz Maryanny Kupiec, celem zaspokojenia sumy 232 zł. 87 ct. aw.
Cena wywołania realności pierwszej 1154 zł. aw.
Wadyum 116 zł.
Cena wywołania połowy realności wyk. hip. 114 ks. gr. gm. Tworkowa objętej 125 zł.
Wadyum 12 zł.
Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.
Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 7 września 1886 o 4 popołudniu.
C. k. sąd powiatowy
Brzesko, 27 marca 1886.

L. 2035. (3818 2—3)
C. k sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, iż w sprawie egzekucyjnej Maryi z Lubaczewskich 1 śl. Stark, 2 śl. Hausner przeciw Franciszkowi Butkowskiemu o zapłacenie reszty pretensyi w kwocie 675 zł. 56 ct., z większej 1300 zł. pochodzącej z przynależytościami, przeprowadzi w dniach 22 czerwca, 21 lipca i 23 sierpnia 1886 każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjną publiczną licytacyę realności wyk. hip. 202 księgi gruntowej gminy kat. Brody objętej, dłużnika własnej, z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim zaś także poniżej, jednakowoż za taką cenę, która pokryje wszystkie wierzytelności hipoteczne sprzedaną zostanie.
Gdyby takiej ceny nie uzyskano, wyznacza się termin na dzień 23 sierpnia 1886 o 4 godzinie popołudniu, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, przyczem nie jawiący się interesenci uważani będą za przystępujących do wniosku większości interesentów na terminie jawiących się.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 4500 zł.
Zakład 10 prc. takowej.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków mogą być przejrzane w registraturze.
Dla wierzycieli, którzyby prawo hipoteki dopiero po dniu 19 sierpnia 1885 nabyli lub którymby z jakiegokolwiek innego powodu uchwały doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie dr. Ornsteina adw. w Brodach.
Brody, 23 lutego 1886.

L. 2193. (3820 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat w łącznej ilości 317 zł. 63 ct. w. a. z pn. na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lwh. 55 ks. gr. gm. kat Zabierzów objętej, a własność dłużnika Walentego Szczęśniaka stanowiącej, w jednym tylko terminie na dniu 30 czerwca 1886 o godz. 10 przed południem.
Cena wywołania sprzedać się mającej realności 3000 zł.
Wadyum 300 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w godzinach urzędowych w sądzie tutejszym
Niepołomice, 19 kwietnia 1886.

L. 10755. (3816 2—3)
Dnia 30 czerwca, 3 sierpnia, 7 września 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 15 w Porąbce iwkowskiej w. h. 15 ks. gr. gm. Porąbka iwkowska objętej, Jędrzeja Kozy własnej, na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 93 zł. 76 ct.
Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 20 zł.
Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.
Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 7 września 1886 o 4 popołudniu.
C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 19 stycznia 1886.

L. 9275. (3815 2—3)
Dnia 30 czerwca, 3 sierpnia i 7 września 1886 o 9 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lk. 22 wyk. hip. 22 w Jasieńcu, Hilarego Płachty własnej, na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 93 zł. z pn.
Cena wywołania 1810 zł.
Wadyum 181 zł.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.
Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 7 września 1886 o 4 popołudniu.
C. k. sąd powiatowy
Brzesko, 30 listopada 1885.

L. 2776 (3824 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 19 rat po 6 zł. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 9 czerwca 1886 o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż realności pod lk. 54 st. 89 now. subrep. 54 w Woli niżnej położonej, Maryanny Brenkacz własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.
Cena szacunkowa wynosi 150 zł. aw.
Zakład 10 prc. tejże.
Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.
Rymanów. 30 kwietnia 1886.

L. 2050. (3774 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie przynależącej się Herszowi Perlmanowi kwoty dłużnej 63 zł. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż realności lwh. 35 gm. kat. Niepołomice objętej, a Jana Burdy własność stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych, a to:
dnia 30 czerwca,
dnia 2 sierpnia
i dnia 2 września 1886
każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena szacunkowa i wywołania tej realności wynosi 1539 zł. 30 ct.
Wadyum zaś 154 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, 17 kwietnia 1886.

L. 12403. (3747 2—3)
Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia kosztów sądowych 29 zł. $46^{1}/_{2}$ ct. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 22 czerwca, 20 lipca i 17 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 39 w Kobylanach wedle lwh. 39 karty B. poz. 1 do Jędrzeja Puchały należącej.
Cena wywołania 803 zł. 57 ct.
Wadyum 80 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin na 18 sierpnia 1886 o 10 rano.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Stanisław Abłamowicz z substytucyą adw. dr. Henryka Schoera w Krakowie.
Kraków, 27 kwietnia 1886.

L. 9980 (3676 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1500 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tut. egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 217 w Podhajcach położonej, wedle dom. tom. I. pag. 727 n. 5 haer. Isaaka Rattnera własność stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 czerwca, 17 lipca i 18 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano, z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 4800 zł. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej, jednak nie niżej jak za 4000 zł. najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.
Wadyum wynosi 480 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego ck. notar. z Podhajec.
Podhajce, 11 września 1885.

L. 2264 (3721 2—3)
Na rzecz Jakóba Feuera pto 40 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 14 lipca, 11 sierpnia i 15 września 1886 o 9 rano przymusowa sprzedaż realności Isaka Köglera pod l. k. 88 w Horodnicy objętą wykazem hipotecznym 85.
Cena szacunkowa 150 zł.
Zakład 15 zł.
Resztę warunków i akt w tusądowej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. notar. p. Jan Kosakowski.
C. k. sąd powiatowy
Horodenka, 6 kwietnia 1886.

L. 11604. (3674 2—3)
Dnia 28 czerwca, 2 i 30 sierpnia 1886 zawsze o 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Józefa Biernata własnej, pod lk. 126 w Rdzawie położonej, lwh. 10, 9, 3 i 4 objętej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 168 zł. z pn.
Cena wywołania 400 zł.
Resztę warunków można w registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy.
Nowytarg, 29 grudnia 1885.

L. 3827. (3668 2—3)
Wadowicki ck. sąd pow. deleg. miej. ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Jana i Katarzyny Małysiaków w kwocie 240 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 czerwca, 19 lipca i 23 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 74 i 342 w księdze gruntowej Zembrzyce, na Józefa i Teresę Danków zapisanej.
Cena wywołania realności lwh. 74 wynosi kwotę 685 zł.
Wadyum 68 zł.
Realności lwh. 342 wynosi 250 zł.
Wadyum 25 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Wadowice, 22 kwietnia 1886.

L. 1632. (3843 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie Józefa Reissa pko Jędrzejowi Chmielowi i Maryannie 1 Chmielowej 2 śl. Piejowej pto 364 zł. przedsięweźmie dnia 28 czerwca, 26 lipca i 30 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności pod nr. 89 i dwóch stajan gruntu pod nr. 9 Borku wielkim położonych, dłużników własnych.
Cena wywołania 450 resp. 130.
Wadyum 45 resp. 13 zł
Co do każdego przedmiotu z osobna.
Resztę warunkw licytacyjnych, protokół zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli Józef Wagner z Ropczyc.
C. k. sąd powiatowy.
Ropczyce, 12 marca 1886.

L. 9937 (3840 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się dnia 30 czerwca 1886 o godzinie 11 przed południem przymusowa relicytacya realności według wyk. hip. l. 642 księgi gruntowej gminy katastralnej Gliniany, Bazylego Szulka własnej, a to za jaką bądź ceną na koszt i niebezpieczeństwo Teodora Szulhy z zafosy na rzecz Teodora Polny, Jana Dmyszko, Kaspra Janickiego i Wawrzyńca Wareckiego celem ściągnięcia kwot 90 zł. dziewięciu rat po 18 zł. i reszty kapitału 121 zł. 28 ct. z pn.
Cena wywołania 550 zł.
Wadyum 55 zł
Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Michała Szczerbę.
C. k. sąd powiatowy
Gliniany 29 marca 1886.

L. 531. (3839 2—3)
Dnia 8 czerwca 1886 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności dłużnika Schulima Glattsteina własnej, w Lisowicach pod lk. 282 położonej, z domu, młyna i olearni się składającej, ciała hipotecznego niestanowiącej, celem ściągnięcia wywalczonych przez ck. Prokuratoryę skarbu im. wys. Skarbu przeciw Schulimowi Glattsteinowi kosztów sporu w kwocie 19 zł. 97 ct. z pn.
Realność ta przy powyższym jedynym jako 4tym terminie licytacyjnym, sprzedaną zostanie najwięcej ofiarującemu za jaką kolwiek bądź cenę pod ułatwiającymi warunkami licytacyjnymi, które chęć kupna mający, wraz z aktem opisania i oszacowania w tusądow. registraturze dokładniej przejrzeć mogą.
Cena wywołania wynosi 1470 zł.
Zakład 5 prc. ceny wywołania w gotówce złożyć się mający.
C. k. sąd powiatowy
Bolechów, 23 marca 1886.

L. 4927. (3830 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w myśl uchwały wydziału wierzycieli i zarządcy masy konkursowej Lipy Stegmana z dnia 23 lutego 1886 odbędzie się dnia 25 czerwca 1886, dnia 6 sierpnia 1886 i dnia 10 września 1886 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem dobrowolna sprzedaż przez licytacyę połowy realności pod nrk. 113 w Tarnowie i połowy realności pod nk. 114 w Tarnowie, do masy konkursowej Lipy Stegmana należących.
Cena wywołania 20348 zł. $27^{1}/_{2}$ ct. wa.
Wadyum 2100 zł. wa.
Resztę warunków licytacytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutej registraturze.
Tarnów, 22 kwietnia 1886.

L. 3193. (3849 2—3)
Zbarazki sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi zbiorowej kasy sierocińskiej w Nowem siole w kwocie 1600 zł. z pn. odbędzie się dnia 21 czerwca 1886 godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod nk. 512 i 513 w Zbarażu położonych wedle dom. II. pag. 235 n. 2 haer. dłużniczki Heleny Kołuchowskiej własnych, na którym to terminie rzeczone realności za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane będą.
Cena szacunkowa wynosi 5575 zł., a wadyum 5 prc. takowej.
C. k. sąd powiatowy.
Zbaraż, 8 maja 1886.

L. 5853 (3752 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza iż celem zaspokojenia należytości Chaji Nadlbach w kwocie 45 złr. w. a. z przynależytościami, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 25 czerwca i 3 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod Nk. 601 w Leżajsku położonej, nieletnich Michała i Bronisława Dezów własnej.
Cena wywołania 875 złr.
Wadyum 87 złr. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Leżajsk, 17 kweitnia 1886.

L 9654 (3751 2—3)
W dniu 9 Lipca 1886 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realności pod N. kons 677 w Rakszawie położona Lwk 40 objęta dłużnika Zacharyasza Leiby Lippla własna na zaspokojenie sumy 39 złr. zpn.
Cena szacunkowa wynosi 180 złr. wadyum 8 zł. w. a.
Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sądowej Registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został kurator w osobie Ludwika Piwińskiego w Rakzawie.
C. k. sąd powiatowy
Łańcut, 30 stycznia 1886.

L. 2261 (3841 2—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się na prośbę Romana Tryszczuka celem zaspokojenia wierzytelności 25 zł. aw. zpn. publiczna sprzedarz realności w Dubowcach położonej, wyk. hip. 517. księgi gruntowej dla Dubowiec objętej, dłużnika Hawryła Zalowskiego w 1/4 części własnej w dwóch terminach a to 16 czerwca i 19 Lipca 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania stanowi kwota 80 ð. 95 aw.
Zakład 8 zł.
Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.
Do możliwego ułożenia warunków lżejszych termin na 19 lipca 1886 po połud: o 3 godz:
Resztę warunków, wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Halicz, dnia 24 kwietnia 1886.

L. 476 (3767 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Ozyasza Hausena w kwocie 37 złr. i 23 zł. 34 ct., z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 159 w Przemyślu położonej, dłużniczki Józefy Kowalskiej własnej, w dniu 5 lipca 1886 i w dniu 6 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 9 rano odbyć się mającą tutaj w drodze publicznego przetargu.
Gdyby realność ta na powyższych terminach sprzedaną być nie mogła wyznacza się termin na dzień 6 sierpnia 1886 o godzinie 4 po południu celem ułożenia warunków ułatwiających.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 377 złr. 83 ct. wyprowadzona, zakład wynosi 37 złr. wa.
Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Przemyśl, 10 lutego 1886.

L. 7403 (3677 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 250 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności poprzód Onufrego Kiełby obecnie Stefana Gacha własność stanowiącej pod lk. 177 w Nowosiółce położonej wyk. hip. l. 382 księgi grunt. gminy kat. Nowosiółka objętej w drodze publicznej licytacyi w dniach 16 czerwca, 16 lipca i 17

sierpnia 1886, każdem razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 500 złr. lub wyżej na trzecim zaś także niżej takowej jednak nie niżej jak za 400 złr. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 50 złr. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego c. k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, 1 wrzeęnia 1885.

L. 7407 (3675 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zukładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 500 złr. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 33 w Podhajcach położonej, wedle Dom. Tom. II. pag. 142 nr. 3 haer. i pag. 852 nr. 4 haer. małż. Abrahama Wolfa 2 im. i Ity Racheli 2 im. Steinów własność stanowiącej w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 czerwca, 17 lipca i 18 sierpnia 1886, każdym razem o godz. 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 1400 złr. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej, jednak nie niżej jak za 1200 złr. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 140 złr. Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego c. k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, 1 września 1885.

L. 4198 (3738 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 800 złr. a względnie zaległych rat kapitału pożyczkowego odbędzie się dnia 23 czerwca 1886 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 50/71 w Tarnowie położonej wedle Dom. 20 pag. 7 nr. 11 haer. pag. 8 nr. 15 i pag. 8 nr. 16 haer. dłużników Józefa Machowicza i Jakóba Zimmermana własnej.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwoci 4700 złr. sprzedaż jednak za jakąkolwiek bądź cenę nawet niżej ceny wywołania na tym terminie nastąpi.

O tem zawiadamia się strony obie c. k. urząd podatkowy, w Tarnowie, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu, tudzież wierzycieli, którym na sprzedać się mającej realności prawo zastawu przysługuje zaś ci wierzyciele, którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodów doręczoną być nie mogła lub wreszcie, którzyby po dniu 16 marca 1886 do hipoteki realności weszli, do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Malawskiego.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 28 marca 1886.

L. 2600 (3838 2—3)

Wadowicki c. k. sąd pow. del. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefa Gonciarskiego w kwocie 28 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 28 czerwca 1886 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności l. wyk. hip. 27 w księdze gruntowej Roków na rzecz Franciszka Sarneckiego rozpisanej.

Cena wywołania 33 złr. 15 ct.

Wadyum 3 złr.

Resztą warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 28 kwietnia 1886

L. 2729 (3842 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Salima Fenstera, w kwocie 50 złr. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 23 czerwca 1886 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya 10/16 części realności w Rozdole pod lk 468 wedle wykazu hipotecznego 324 Mikołaja Lawry własnych, że sprzedaż tychże poniżej ceny wywołania 100 złr. nastąpić może, jako wadyum kwota 10 złr. złożoną być ma, i że dla tych którzyby po dniu 10 października 1885 jeko dniu wydania wyciągu hipot. prawa rzeczowe na częściach realności na sprzedaż wystawionych nabyli, lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwały tej sprawy egzek. dotyczące doręczone być nie mogły do rak kuratora, uchwałą do l. 8915/85 w osobie Antoniego Stasiny uczestnika gminy Rozdołu zamianowanego ogłaszając równocześnie rozpisanie licytacyi w gazecie urzędowej.

Mikołajów, 7 kwietnia 1886.

L. 200. (3795 3—3)

Sąd powiatowy żywiecki ogłasza, że dnia 9 czerwca 1886 o godzinie 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Jana i Joanny Miodońskich w kwocie 1000 zł. odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności nk. 63 w Żywcu wedle księgi m. Żywca tom. II stron 118 dłużników Antoniego i Jadwigi Doweilasów własnej.

Na powyższym terminie realność rzeczona sprzedaną będzie także poniżej ceny szacunkowej 1360 zł.

Wadyum wynosi 136 zł.

Protokół oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Żywiec, 28 marca 1886.

L. 1575. (3794 3—3)

Dnia 16 czerwca, 16 lipca i 20 sierpnia 1886 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 28 subrp. 2 w Babiance w powiecie tłumackim położonej, spadkobierców Łucia Bojanka wedle wyk. hip. 32 gminy Babianka własnej, w sprawie zakładu kredytow. włościańskiego we Lwowie przeciw spadkobiercom Łucia Bojnuka pto 26 rat pożyczkowych po 12 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Realność ta zostanie przy pierwszych dwóch terminach za lub wyżej, na trzecim niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Resztę warunków w ts. registraturze do przejrzenia.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora p. Teofila Witosławskiego c. k. notaryusza w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 18 lutego 1886.

L. 4944. (3796 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze przedsięweźmie na rzecz akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie celem ściągnięcia sumy 7564 zł. 26 ct. aw. z prc. po 7 prc. od dnia 10 maja 1885 i kosztami w kwocie 20 zł. 92 ct. publiczną sprzedaż dóbr Szandrowiec w powiecie Turczańskim położonych, Mojżesza Schächtera i Bronisława Osuchowskiego własnych, a to w dniu 25 czerwca, 22 lipca i 19 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem, jeduakże tylko najmniej za 26730 zł. aw.

Wadyum wynosi 2673 zł. aw. i może być w gotowiźnie, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w galic. obligacyach indemnizacyjnych, w obligacyach długu państwa, w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, galic. akcyj. banku hipotecznego lub austro-węgierskiego banku złożonem.

Inne warunki sprzedaży są do przejrzenia w registraturze.

W razie nieuzyskania na powyższych terminach ceny 26730 zł. wyznacza się dla ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 27 sierpnia 1886 o godzinie 3 po południu.

Niewiadomym z życia i miejsca pobytu wierzycielom hipotecznym, Maryannie, Wacławowi, Zofii, Bronisławowi i Teofili Wallisom i innym wierzycielom hipotecznym dotychczas nieznanym ustanowiono kuratora w osobie p. adw. dr. Steuermanna, ze substytucyą p. adw. dr. Witza w Samborze.

Sambor, 11 maja 1886.

L. 8555. (3791 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi galic. zakładu kredyt. ziemskiego w kwocie 3304 z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wyk. hip. l. 164 gminy Płaneza wielka objętej, Wolfa Markusa własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinin 10 przed południem.

Cena wywołania 6800 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 680 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 14 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Władysław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 22 lutego 1886.

L. 8554. (3790 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi galic. zakładu kredyt. ziemskiego w kwocie 50 zł., 50 zł., 50 zł. i 934 zł. 36 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wyk hipot. l. 331 i 329 gminy Glinna objętej, Szymona Buchwalda własnej

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 2075 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 207 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 14 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Władzsław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 29 stycznia 1886.

Ч. 6762. (3401 3—3)

Ц к. сѹдъ повѣтовый гор. делег. Секція II во Львовѣ росписѹе въ цѣли заспокоєнѧ квоти 593 злр. 18 кр. и 501 злр. 34 кр. в. а. съ прн. на рѣчъ общого рольничо кредитового Заведенїѧ длѧ Галичины и Бѹковины лицитацїю реальности выказомъ ипот. ч. 60 громады катастр. Сѣлôвъ обнѧтон, до Мартина Ленжного належащой,

на день 17 Юнїѧ 1886,

о годинѣ 10 рано въ сали росправъ здатного сѹда.

Цѣна выклична 1400 злр.

Вадїюмъ 140 зл. в. а.

На термины тôмъ реальнôсть тая проданою бѹде за якѹбѹдь цѣнѹ.

Ближшїи оусловїа и витягъ табѹларный пересмотрити можна въ тѹсѹд. регистратѹрѣ.

Львôвъ, 20 Цвѣтнѧ 1886.

L. 7404. (3822 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności Dmytra i Katarzyny Husaków pod l. k. 37 w Staremmieście poiożonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 lipca i 18 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej, jednak nie niżej jak za 250 zł. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego ck. notar. z Podhajec.

Podhajce 1 września 1885.

L. 5186. (3787 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 96 zł. 16 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 117 objętej, Tomka Czopek l. 208 objętej, spadkobierców Danyły Słoboda l. 668, Majera Wolfa Spring, 762 Kaspra Konarskiego w Kozowie własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i 14 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 60 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 22 września 1885.

L. 5187. (3788 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 180 zł. 16 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazami hipotecznymi l. 469 i 146 gminy Pokropiwna objętej, Jędrzeja Jurczyszyn vel Kaspryków własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i 14 wrześuia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 50 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Jan Powroźnik z Pokropiwny.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 22 września 1885.

L. 7544. (3789 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w kwocie 3500 zł. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności, wykazem hipotecznym l. 13, 31, 108, 298, 447 i 558 gminy Płaucza wielka objętej, Mendla Weismana własnej.

Sprzedaż ta obędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i dnia 14 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 6800 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 680 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godz. 10 przedpołudniem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Władysław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 13 marca 1886.

L. 981. (3741 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się c. k. uprzyw. gal. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie od Michała Hałabury pretensyi w kwocie 392 zł. aw. zpn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 11 w Nowosiółce położonej, Michała Hałabury własnej, wyk. hip. 113 księgi gruntowej gminy Nowosiółka objętej.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznaczony został jeden tylko termin na dzień 2 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem, na którym realność ta sprzedaną zostanie najwięcej ofiarującemu także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1450 zł.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające 145 zł.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli realności na licytacyę wystawionej, którzyby po dniu 5 grudnia 1884 prawo hipoteki na tej realności nabyli jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale, albo w czasie należytym doręczonu nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza p. Konstantego Stupnickiego w Buczaczu.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 18 kwietnia 1886.

Zl. 1789. (3695 3—3)

Vom k. k. Kreisgerichte Złoczów wird kundgemacht, daß zu Folge Ersuchsschreibens des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 5ten März 1886, Zl. 15495 zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt in Wien an den Gegner Roman Grafen Potocki pr. 22038 Francs und 285331 Francs 88 s. N. G., die exekutive Feilbiethung der laut Grundbuchseinlagen Zl. 806, 281, 301, 260, 304, und 224 dem Hypotekar-Schuldner Roman Grafen Potocki gehörigen in Złoczower-Bezirke gelegenen Güter Pomożany, Zabin, Rohatyn, Kalne, Rozhadów und Bubszczany sammt allem Zugehör und Rechten in drei Terminen und zwar: den 28. Juni 1886, den 2. August 1886 und den 6. September 1886, !edesmal um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Gerichtsgebäude mit dem vorgenommen werden wird, daß das feilgebothene Objekt bei der zwei ersten Terminen nicht unter dem Ausrufspreise, bei dem dritten Termine auch unter demselben, jedoch nicht unter dem Minimalpreise vom 180.000 fl. ö. W. hientangegeben werden.

Als Ausrufspreis wird der von der k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 323.000 Gulden ö. W. angenommen.

Das Vadium beträgt 10 prc. des Ausrufspreises im Baaren und in Staatspapieren oder Pfandbriefen der k. k. privl. allg. Bodenkreditanstalt und des galizischen Boden-Creditvereines, oder der galiz. Actien-Hypothekenbank oder in Grundeentlastungsobligationen nach dem letzten ämilich notirten Curswerthe oder endlich in Bücheln der galiz. Sparkasse, welches zu Händen des Feibiethungs-Commissärs zu erlegen ist.

Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, die Vadien der übrigen Lizitanten nach Schluß der Feilbiethung denselben zurückerstattet.

Sollten diese Güter in den obigen drei Terminen nicht verkauf werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 13 September 1886, um 10 Uhr Vormittag hiergerichts bestimmt mit dem Beifügen, daß die nichterscheinenden Hypotekar-Gläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden.

Die übrigen Feilbiethungs-Bedingniße und die Grundbuchseinlagen können in der hg} Registratur eingesehen werden.

Złoczów, den 8. Mai 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 17969 (3866 1—3)

C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych zawiadamia Lipę Singera i Cypę Singerową z miejsca pobytu niewiadomych, że Abraham Freywald wyniósł przeciw nim pozew de praes 11 maja 1886 l. 1769 o zapłacenie kwoty 10 złr. 50 ct. oraz wypowiedzenie de praes 11 maja 1886 o opuszczenie mieszkania w domu pod l. 2 przy placu Matejki w Krakowie z dniem 31 maja 1886.

Kuratorem ustanowiony dla nich adwokat dr. Brummer ze substytucyą dra adwokata Koya.

Poleca się tymże, ażeby na wyznaczonym terminie albo osobiście stanęli a względnie przeciw wypowiedzeniu zarzuty w ciągu dni 8 wnieśli, albo ustanowionemu kuratorowi udzielili informacyi, lub też innego zastępcę sobie ustanowili. Termin do rozprawy drobiazgowej wyznaczony na dzień 4 czerwca 1886 o 3 po południu.

Kraków, dnia 13 maja 1886.

L. 8867 (3831 1—3)

Karol Prochaska ma z urzędu notaryalnego w Leżajsku 26 maja 1886 ustąpić i 31 maja 1886 r. urząd notaryalny w Radłowie objąć.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie.

L. 8745 (3832 1—3)

Julian Sporn ma z urzędu notaryalnego w Radłowie 28 maja 1886 ustąpić i 30 maja 1886 urząd notaryalny w Leżajsku objąć.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie.

L. 9284 (3833 1—3)

Aleksander Kange, mianowanem został notaryuszem w Krynicy po wykonaniu w d. 18 maja 1886 przysięgi dla c. k. notaryuszy przepisanej, zostaje upoważnionym do objęcia urzędu swego, co się do powszechnej wiadomości podaje.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie.

L. 8370 (3835 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż w urzędzie depozytowym tut. sądowym złożone są w masie i to:

1) Maryi Zamojskiej 18 złr. 19 ct. w. a. w książeczce kasy Oszczędności miasta Krakowa,

2) Jacka Naziemskiego kwota 19 złr. 38 ct. wa.

3) spadkowej po Joachimie Kinaście kwoty 84 złr. 59 ct. wa. i 62 złr. 16 ct. wa. umieszczone w kasie wspólnej sierocej,

4) Joanny Krasińskiej w gotówce 1/2 ct. wa. w obligacyach publicznych 760 zł. 50 ct. w książeczkach kasy oszczędności 465 złr. 1 ct. wa. w zapisach prywatnych 860 złr.

5) Teresy Sosnowskiej w gotówce 1/2 ct. wa., w obligacyach publicznych 1017 zł. 85 ct. wa. w książeczkach kasy oszczędności 659 zł. 45 ct. wa. w zapisach prywatnych 1445 złr.

6) Księdza Benedykta Trzebińskiego w obligacyach indemn. z kuponem 1064 zł. 60 ct., i w kasie oszczędności 18 zł. 83 ct. w. a.

Wzywa się przeto wszystkich tych, którzy do depozytów rzeczonych jakieś prawo mają, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni prawa swoje w c. k. sądzie krajowym w Krakowie tem pewniej wykazali, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu fundusze powyższe wraz z przyrostami za przypadające Skarbowi Państwa uznane, a dokumenty prywatne z urzędu depozytowego registraturze do dalszego przechowania oddane zostaną.

Kraków, 7 maja 1886.

L. 3396 (3837 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Wadowicach w sprawie egzekucyjnej Ludwiki 1o Neudeckerowej 2o Stankiewiczowej pko spadkobiercom Józefa Stankiewicza starszego pto 3000 złr. z pn. ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Ludwikowskiego p. adw. dra Daniela kuratorem ad actum celem doręczenia uchwały hipotecznej z dnia 23 listopada 1885 l. 10851 i z dnia 28 listopada 1885 l. 11227.

Wzywa się zatem Józefa Ludwikowskiego aby informacyę swemu kuratorowi udzielił, albo też innego zastępcę prawnego sądowi przedstawił.

Wadowice, 9 kwietnia 1896.

Zl. 3431. (3053 2—3)

Richtigstellung.

Das in der Lemberger-Zeitung Nr. 192, 194, 197, vom Jahre 1884 kundgemachte hiergerichtliche Amortisationsedikt, vom 15. Juli 1884 Zl. 3063 wird dahin richtiggestellt, daß:

1) die darin bezeichnete in Verlust gerathene zu amortisirende Kassa-Quittung über Erlag der Caution pr. 2.000 fl. in Werthpapieren von der k. k. Tabakhauptfabrik in Winniki für die Gebrüder Kolischer und Markheim ausgestellt wurde;

2) unter den als Kaution laut obiger Quittung erlegten Werthpapieren wurden deponirt: ein Stück Staatsschuldverschreibung vom Jahre 1860 Serie Nr. 15373 Gew. Nr. 13 und ein Stück Notenrente vom Jahre 1868 Nr. 265, 290 mit Coupons vom 1sten Mai 1881.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Winniki, den 21. Mai 1886.

Zl. 258. (3654 3—3)

Für den dem Wohnorte nach unbekannten Abisch Müller wird in der Exekutionssache der „Spółka pożyczkowa in Bełz“ pto 150 fl. ö. W. Abraham Rosenthal aus Rawa zum Kurator bestellt, ihm der hg. Bescheid vom 12. August 1884 Zl. 5981 zugestellt und der Kurand aufgefordert, demselben die nöthige Information zu ertheilen oder einen anderen Sachwalter zu bestellen.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Rawa, den 30. Mai 1885.

L. 15548 (3768 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie oznajmia nieobecnemu Markusowi Horn, że w sprawie wekslowej Medla Boralla przeciw Samsonowi Stein o 267 zł. 78 c. w. a. z pn. równocześnie wyznaczono na prośbę powoda z 2 listopada 1885 l. 15548 do wykazania płynności i pierwszeństwa prawa zastawu służącego wierzytelnościom do ceny kupna (w kwocie 272 zł. 19 ct. w. a) sprzedanej w drodze wymusowej licytacyi ruchomości dłużnych konkurującym, termin na dzień 28 czerwca 1886 o godzinie 10 rano w biurze II. tutejszego sądu.

Gdy miejsce pobytu wierzyciela Markusa Horna nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem adw. dra Michała Fischlera i temuż niniejszą uchwałę się doręcza.

Wzywa się zatem Markusa Horn, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 5 maja 1886.

L. 3572. (3694 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Dawida Kohna i Szymona Kurza wierzycieli hipotecznych majętności Radgoszcz II. Wielki Dwór, iż z powodu wniesionych w terminie edyktu Ugo przez Leona Gromana i Eufrozyny Groman właścicieli tych dóbr w dniu 5 marca 1886 l. 3572 zarzutów przeciw niektórym wpisom hipotecznym na karcie ciężarów rzeczonych dóbr uskutecznionym a w szczególności także przeciw wpisanemu na rzecz Dawida Kohna jako prawonabywcy Hindy Schmindling w poz. 19 cięż. prawo zastawu dla sumy 200 zł. z pn. i przeciw wpisanemu na rzecz Szymona Kurza w poz. 7 cięż. prawu sześcioletniej dzierżawy folwarku Zadębie wyznaczono termin do rozprawy w tym przedmiocie tut. sądzie na dzień 2 lipca 1886 r. godzinę 10 z rana i dla zastępstwa ich ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Gałeckiego z substytucyą adwokata dra Steca.

Wzywa się ich zatem aby tym zastępcom informacyi potrzebnej dla obrony ich praw na czas udzielili lub innego zastępcę sobie obrali i sądowi o tem znać dali, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie, 15 kwietnia 1886.

L. 7035. (3793 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju powiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Antoniego i Apolonię Haertlów, że na prośbę Ludwiki Daum o wykreślenie ze stanu hipotecznego realności l. 59 Podzamcze w Stryju adnotacyi uchwały odmownej z 16 listopada 1854 l. 3868 uchwałą z 20 maja 1886 l. 7035 wykreślenie dozwolono i uchwałę tę kuratorowi dr. Sewerynowi Popielowi adwokatowi w Stryju doręczono.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, 20 maja 1886.

L 23293. (3764 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kołodzieja, iż Towarzystwo zaliczkowe w Bochni wytoczyło przeciw niemu pozew o zapłatę sumy wekslowej 130 zł. w. a. z pn. i że dla niego ustanowiony został kuratorem adw. dr. Ichheiser z substytucyą adw. dra Leszko.

Kraków, 12 października 1883.

L. 5903 (3785 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi skarbu im. wys. skarbu przeciw spadkobiercom Józefa Haendla pto 406 zł. 90 ct., 81 zł. 38 ct. i 86 zł. 66 ct. z pn. dla nieznanego z miejsca pobytu Leibę Haendla ustanowiono kuratorem Abrahama Haendla z Bolechowa.

Wzywa się tedy Leibę Haendla, by temuż kuratorowi dał potrzebną informacyę lub innego zastępcę sądowi wymienił, gdyż złe skutki ztąd wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Bolechów, 30 czerwca 1884.

L. 11184. (3771 3—3)

Wzywa się z miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Mitkowę, aby do spadku po swoim ojcu Józefie Wnęku, 5 stycznia 1884 w Uszwi zmarłym, w przeciągu roku się oświadczyła, gdyż inaczej spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem dla niej w osobie Jędrzeja Witkowskiego z Uszwi ustanowionym, przeprowadzony będzie.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 31 stycznia 1886.

L. 12083. (3800 3—3)

C. k. Wyższy sąd krajowy ogłasza niniejszem, że pan Edmund Opolski c. k. notaryusz w Żurawnie w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 23 marca 1886 l. 4541 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Stryju z dniem 30 maja 1886 z urzędowania w Żurawnie ustępuje, a na dniu 1go czerwca 1886 urzędowanie w Stryju obejmuje.

Lwów, 18 maja 1886.

L. 19932. (3748 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. deleg. w Samborze w sprawie Walentego i Anny małż. Ziembowiczów i Reginy Mitek o wydzielenie z kompleksu ciała hipotecznego wyk. hip. 118 ks. gruntowej gminy katastralnej Kalmów objętego, Jakóba i Apolonii małż. Lill własnego, parceli gruntowej l. kat. 1891 utworzenie nowego ciała hipotecznego i zaintabulowanie ich jako właścicieli takowego, z przeniesieniem wszystkich na szczepowem ciele hipotecznem zahipotekowanych ciężarów, ustanawia dla miejsca pobytu niewiadomego Stefana Czerewki kuratorem adw. kraj. dra Wołosiańskiego, wzywając Stefana Czerewki, ażeby swe środki dowodowe w celu strzeżenia praw swych ustanowionemu kuratorowi lub tutejszemu sądowi do wiadomości podał.

Sambor, dnia 3 grudnia 1885.

L. 3357. (3745 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Holzera, iż pod dniem 11 maja 1886 l. 3357 wniósł przeciw niemu Benjamin Krischer pozew wekslowy o 500 zł. a. w. z pn. i że nakaz zapłaty z dnia 15go maja 1886 doręczono ustanowionemu kuratorowi drowi Władysławowi Barbackiemu, adwokatowi w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Izaka Holzera, aby wymienionemu kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony lub sądowi wskazał innego zastępcę, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam ponosić będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 15 maja 1886.

L. 3358. (3744 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Isaka Holzera, iż pod dniem 11. maja 1886 l. 3358, wniósł przeciw niemu Benjamin Krischer pozew wekslowy o 500 zł. aw. z pn. i że nakaz zapłaty z dnia 15 maja 1886 doręczono ustanowionemu kuratorowi drowi Władysławowi Barbackiemu adwokatowi w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Isaka Holzera, aby wymienionemu kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony, lub sądowi wskazał innego zastępcę, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam ponosić będzie musiał.

C. k sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 15 maja 1886.

L. 9472 (3743 3—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Brennera, że przeciw niemu na skutek pozwu Judy Amsfelda de praes. 4 marca 1886 l. 5610, wydany został nakaz zapłacenia w dniach trzech Judzie Amsfeldowi sumy wekslowej w kwocie 53 zł. aw. i że ten nakaz zapłaty zostaje doręczony do zastępowania pozwanego ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Koyowi.

Wzywa się pozwanego, abo do obrony służących dowodów kuratorowi dostarczył, lub sobie innego zastępcę obrał i o tem c k. sądowi krajowemu doniósł, inaczej skutki niepomyślne sobie tylko przypisze.

Kraków, 7 maja 1886.

Konkursa.

Ч. 27737

Въ цѣли роздана суммы призволеной скарбововъ оуставою съ д. 20 Цвѣтня 1886 на рôкъ бѣжучій на стипендіи для артистôвъ многонадѣйныхъ, но оставочихъ безъ средствъ до дальшого образована въ артистичнôмъ званю, по мысли рескрипту П. Министра исповѣданій и просвѣты съ дня 23 Цвѣтня с. р. ч. 7637 симъ взывае ся тыхъ пп. артистôвъ съ королевствъ и краѣвъ въ Думѣ державной заступленыхъ, котри працуютъ на полю поезіи, музики, малярства и штукъ пластичныхъ, а желаютъ, щобы получити одноразову стипендію, щобы скоро можутъ доповнити потребныхъ къ тому условій, внесли свои поданя до ц. к. Намѣстництва найдальше до 15 Липця 1886. Въ поданю о стипендію мае проситель: 1) описати дотеперѣшній способъ образована ся въ артистичнôмъ званію, и выказати свои ôтносины маетковû и фамилійнû, 2) выяснити, въ кій способъ думае оужити получену стипендію въ цѣли дальшого образована ся, 3) залучити оказы своихъ дѣлъ артистичныхъ, съ котрыхъ кожде окремо мае бути означене назвискомъ автора.

Зъ ц. к. Намѣстництва.

Львôвъ, д. 5 Мая 1886.

L. 27737 (3624 1—3)

W celu rozdania funduszu przyzwolonego ustawą skarbową z dnia 20 kwietnia 1786 na rok bieżący na stypendya dla artystów rokujących nadzieje na przyszłość, lecz nie posiadających środków do dalszego kształcenia się w zawodzie artystycznym wzywa się niniejszem w myśl reskryptu Pana Ministra wyznań i oświecenia z dnia 23 kwietnia 1886 l. 7637 tych pp. artystów z Radzie Państwa reprezentowanych, którzy pracują w dziedzinie poezyi, muzyki, malarstwa i sztuk plastycznych, a pragną uzyskać jednorazowe stypendyum ażeby, skoro mogą dopełnić potrzebnych do temu warunków wnieśli podania swoje do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 lipca 1886.

W podaniu o stypendyum artystyczne winien proszący:

1) opisać przebieg dotychczasowego kształcenia się w zawodzie artystycznym i wykazać swe stosunki majątkowe i familijne.

2) podać, w jaki sposób zamierza użyć uzyskane stypendyum w celu dalszego kształcenia się,

3) dołączyć okazy swych artystycznych prac, z których każdy z osobna ma być oznaczony nazwiskiem autora.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 maja 1886.

L. 4710/pr. (3797 1—3)

Celem obsadzenia dwóch posad ck. inżynierów w randze IX. klasy względnie dwóch posad adjunktów w randze X. klasy z systemizowanemi dla nich poborami w galicyjskiej rządowej służbie budownictwa rozpisuje się niniejszem konkurs do końca czerwca br.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad powinni wnieść swoje podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomość języków krajowych w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum ck Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 maja 1886.

L. 986pr (3855)

Celem obsadzenia jednej posady kancelisty przy ck. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie ewentualnie przy Ekspozyturze tejże w Krakowie w XI klasie rangi z poborami systemizowanemi.

Mający chęć ubiegania się o tą posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody dokładnej znajomości służby kancelaryjno manipulacyjnej, tudzież znajomości języka niemieckiego i języków krajowych w drodze przepisanej bezpośrednio do ck. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie w przeciągu czterech tygodni.

Wysłużenie podoficerowie posiadają w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (dz. u. p. nr. 60) przepisane warunki, mają pierwszeństwo.

We Lwowie, dnia 24 maja 1886.

L. 765 (3785 1—3)

W celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich rozpisuje się niniejszem konkurs.

I. w powiecie bialskim

1. Przy szkole klas. męsk. w Białej posady czterech nauczycieli z roczną płacą etatową po 500 zł. i dodatkiem aktywalnem po 200 zł. dwóch nauczycieli młodszych z płacą etatową po 300 zł. i dodatkiem aktywalnem po 200 zł.

2. Przy szkole 6 klas. żeńskiej w Białej posady trzech nauczycieli z roczną płacą etatową po 500 zł. dodatkiem aktywalnem po 200 zł.; dwóch nauczycielek rzeczywistych z płacą etatową po 500 zł. jednej nauczycielki młodszej z płacą etatową w kwocie 300 zł. i dodatkiem aktywalnem 100 zł.

3. Dla obydwu szkół pominionych posada jednego nauczyciela kierującego, który będzie miał wolne pomieszkanie dochód zaś jego roczny wynosić ma tytułem płacy etatowej 500 zł. dodatku za kierownictwo obu szkół 100 zł.; a oprócz tego 400 zł. tytułem dodatku aktywalnego.

Dodatki aktywalne przyznane w wyżej oznaczonych kwotach nauczycielom, względnie nauczycielkom nie będą policzane przy wymiarze emerytury.

Językiem wykładowym w obu szkołach jest język niemiecki, wymaga się jednak od kompetentów potrzebnej znajomości języka polskiego.

Prawo reprezentowania nauczycieli i nauczycielek wykonywać będzie Rada gminna miasta Białej.

4. Przy szkole 3 klas. w Bulowicach posada nauczyciela młodszego z roczną płacą 240 zł.

5. Taka sama posada w Kozach i Olszówku.

6. Przy szkole 3 klas. w Lipniku posada nauczyciela starszego z roczną płacą 300 zł. — Język wykładowy niemiecki.

7. Posady młodszych nauczycieli z roczną płacą po 200 zł. W Wilamowicach, Bestwinie, Pisarzowicach.

8. Posada przy szkole 3 klas. w Wilamowicach posada nauczyciela starszego z roczną płacą 300 zł. Gmina daje pomieszkanie. Znajomość języka niemieckiego jest potrzebna.

9. Przy szkołach 1 klas w Brzeżince ..., Wilkowicach z roczną płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

10. Przy szkołach filialnych w Bielanach i Nowej wsi z roczną płacą po 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

II. w powiecie wadowickim

1. Przy szkole 4 klas. mięszanej w ... posada nauczyciela młodszego z roczną płacą 200 zł.

2. Przy szkole 3 klas. w Lanckorowie posada nauczyciela kierującego z roczną płacą 300 zł. dodatkiem 50 zł. i wolnem pomieszkaniem i młodszego z płacą 200 zł.

3. Posada młodszego nauczyciela w ... z płacą 240 zł. i pomieszkanie ...

[illegible] ...kaniem.

... filialnych ... Ponikwi, Trzebinczy ...rzowie, Zagorniku, Zygodowicach z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

III. w powiecie żywieckiem.

1. Przy szkole 5 klas. męskiej w Żywcu posada nauczyciela starszego płacą 450 zł. i młodszego z płacą 270 zł.

2. Przy szkole 3 klas. w Jeleśni posada nauczyciela młodszego z płacą 240 zł.

3. Przy szkole 2 klas. w Milówce z płacą 270 zł.

4. Przy szkołach 1 klas. w Szarem, Lachowicach, Lipowej, Tarnawie dolnej z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

5. Przy szkole filiajnej w Rycerce dolnej z płacą 250 zł, i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o posady pomienione mają wnieść podania w przepisane dowody kwalifikacyi i wykazy lat służby zaopatrzone za pośrednictwem swych władz przełożonych najdalej do końca czerwca 1886 do ck. Rady szkolnej okręgowej w Wadowicach.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Wadowicach, dnia 11 maja 1886.

(3798 2—3)

L. 30882.

Dnia 23 czerwca b. r. odbędzie się we Lwowie, w kaplicy św. Zofii, przed południem, po mszy św. losowanie z fundacyi posagowych imienia:

a) Jana Antoniego Łukiewicza,

b) Wincentego Łodzi Ponińskiego,

c) Elżbiety Czarkowskiej.

Bliższe postanowienia w tej mierze są następujące:

1) Sieroty, nie znajdujące się obecnie na wychowaniu w Zakładzie ... Miłosierdzia Św. Kazimierza, a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi ...ewicza, mają najdalej do 20 czerwca ... zgłosić się u przełożonej Zakładu ... w Urzędzie parafialnym obrz. ... Mikołaja we Lwowie i tam ... swe uprawnienie do losowania ... metryki chrztu, ... sieroctwa i moralności ... władzę wystawionem ... urząd parafialny stwierdzonem.

... ące się winne dnia 23go ... chać mszy św. w kaplicy ...

..., które nie są w stanie same ..., jakoteż sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, wyłączone są od losowania.

2) Do losowania z fundacyi Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które udowodnią, że są religii katolickiej, z rodziców ślubnych, w Galicyi urodzone i zamieszkali, że 8my rok życia ukończyły a 24 nie przekroczyły, że moralnie się prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogie, że ich rodzice są również ubodzy i moralne życie prowadzą, lub, gdyby już nie żyli, że nie pozostawili majątku.

Od złożenia powyższych dowodów uwolnione są dziewczęta zostające w Zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Dziewczęta, które już raz wygrały los z jednej z tych fundacyj, nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemne podanie w wyż wymieniony sposób, opatrzone w potrzebne dokumenta do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 czerwca 1886, dziewczęta zaś same mają jeszcze przed losowaniem a to 21go czerwca b. r. o godzinie 10ej przed południem przedstawić się osobiście komissyi losowaniem kierującej w Zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia losów przystąpią dziewczęta po kolei według starszeństwa wieku.

Dziewczęta, które wyciągną los wygrywacy, obowiązane są z woli fundatora modlić się za spokój duszy jego a w dniu śmierci jego t. j. 24 marca każdego roku wysłuchać mszy św.

3) Do losowania z fundacyi imienia Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta nie mniej jak 8 a nie więcej jak 24 rok życia liczące, bez względu, czy weale rodziców już nie mają, lub też tylko ojca lub matki. Muszą jednak legalnie dowieść że są religii katolickiej, urodzone w Galicyi lub Wielkiem Księstwie krakowskiem, z rodziców polskiej narodowości a w razie pochodzenia z rodziców nieślubnych, z matki tejże narodowości, że prowadzą moralne życie i są ubogie.

Od złożenia wymaganych dowodów wolne są sieroty znajdujące się w Zakładzie św. Kazimierza we L...

[illegible]

czasu zamążpójścia ... wygrywających lub też do czasu ich pełnoletności korzystnie umieszczone a rewersy doręczone ich uprawnionym zastępcom.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 20 maja 1886

Дня 23 Червця с. г. отбуде ся въ Львовѣ въ каплици св. Софіи передъ полуднемъ по службѣ Божой льосованье зъ фундаціи посаговихъ, именно: Иоана Антонія Лукевича, Винцентого Лодзя Пониньского и Єлисаветы Чарковской.

1) Сироты не знаходящій ся теперъ въ закладѣ сестръ Милосердя св. Казимира въ Львовѣ на воспитанью, а хотящій брати участь въ льсованю зъ фундаціи Лукевича, маютъ найдальше до 20 Червця зголосити ся у Настоятельки сего закладу и въ урядѣ парохіяльномъ обр. лат. парохіи св. Николая въ Львовѣ и тамже судоводнити свое управненіе до браня участи въ льосованю оказаніемъ метрики хрещеня якъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣсцеву виставленого а черезъ дотичную парохію затверженого.

Вспôлубѣгательки должні на дню 22 Червця с. г. въ каплици св. Софіи службу Божу вислухати.

Дѣти, котори сами не могутъ льосовати, сутъ ровно якъ сироти, котори 24 рокъ житя укôнчили, отъ льосованя виключені.

2) До льосованя зъ фундаціи Лодзя Пониньского будутъ припущени дѣвчата, котори легально удоводнятъ, що сутъ релихіи католической, въ Галичинѣ зъ родителей законнихъ зроджени, и замешкали, дальше, що 8 рокъ житя укôнчили, а 24 нерест упили, що моральне житіе провадятъ, науку религіи побирали, сутъ убогими, що родичи ихъ если ще жиютъ, также сутъ убогими, обичайно ся провадятъ, або есливи вже померли, що незôставили маетку.

Отъ зложенія повижшихъ доводôвъ сутъ увольнені дѣвчата знаходящій ся въ закладѣ св. Казимира во Львовѣ.

Дѣвчата, которѣ вже разъ обдѣлени зôстали посагомъ одной зъ тихъ фундацій, не могутъ бôльше льосовати зъ фундаціи Пониньского.

Родичи или опѣкунове дѣвчатъ хотящихъ участвовати въ льосованю, маютъ внести писменную удокументованую просьбу въ способъ повижше выраженій до протоколу подавчого ц. к. Намѣстничества найдальше до 15 Червця с. г., дѣвчата же сами маютъ передъ тягненіемъ льосивъ а именно 21 Червця с. г. о годинѣ 10 зрана представити ся лично комисій льосованіемъ керуюшой въ закладѣ сестръ Милосердя.

До тягненія приступляютъ дѣвчата чергою подля старшеньства. Дѣвчата, котори льосъ выгриваюцій витягнутъ, сутъ зъ волѣ фундатора обовязани молитися за упокой души его, а въ день смерти его, т. е. 24го Марта каждого року службу Божу вислухати.

3) До сочатія въ льосованю зъ фундаціи Єлисабети Чарковской будутъ припущени дѣвчата не менше якъ 8 а не бôльше якъ 24 лѣтъ житя числащій.

Тій маютъ легально доказати, що сутъ вѣри католической безъ взгляду на тое, чи родичѣвъ цѣлкомъ, або только отця або матери не маютъ, потому, чи зъ родичѣвъ законнихъ сутъ зроджени, мусятъ бути уроджени въ Галичинѣ або великимъ княжествѣ Краковскимъ зъ родичѣвъ польской народности, а въ разѣ походженя зъ родичѣвъ незаконнихъ, зъ матери тойже народности, мусятъ вести житє обичайне и доказати, що сутъ убогими.

Отъ зложенія вимаганихъ доказôвъ увôльнени сутъ дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ Милосердя св. Казимира въ Львовѣ знаходящійся.

Сироты, котори вже разъ виграли посагъ, сутъ виключені отъ льосованя.

Въ згдядѣ прошеній о припущеніє до льосованя заховати ся маютъ тій формальности, якій въ обвѣщенію симъ знаходятся, що до фундацій Лукевича.

Вигриваюча естъ обовязана молити ся за упокой души фундаторки Єлисабети Чарковской, а то особенно въ день 19 Червця кождого року яко въ день смерти тойже.

Вильосованій суми посаговій зôстануть до часу замужетвя выгриваючихъ дѣвчатъ, або до часу ихъ полнолѣтности корастно ульокованн а дотичній ... заступникам в у...

[illegible]

L. 3830 (3861 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Wskutek uchwały Rady gminnej z dnia 20 maja b. r. rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę lekarza weterynarji z roczną płacą 200 złr. w. a.

Od ubiegających się o tę posadę wymaga się ukończonych nauk zawodowych na jednej z wszechnic w państwie austryackiem, oraz wykazania się odbytą praktyką w tym zawodzie.

Do podań które wnosić należy do Zwierzchności gminnej do dnia 20. Czerwca b. r. mają być dołączone dowody pełnoletności, moralności i zdrowia, kwalifikacyi teoretycznej i praktycznej, oraz znajomości języków krajowych t. j. polskiego i ruskiego, niemniej i znajomości języka niemieckiego.

Posada ta na rok pierwszy jest prowizoryczną.

Zwierzchność miasta

Kołomyja, dnia 21 maja 1886.



Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. ...eckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z c. k. uprzyw. ...